

سیفاته دہروونیہ کانی بانگخواز

منتدی إقرأ الشفافی

www.iqra.ahlamontada.com

نووسینی

عبدالله ناصح علوان

ماموستای دیراساتی ئیسلامیی له
زانکۆی مه لیک عه بدولعه زیر له جه دده

وهرگیترانی
قاسم سه لام

سيفاته دهروونيه كانى بانگخواز

نووسينى

عبدالله ناصح علوان

ماموستاى دىراساتى ئىسلامىي له زانكۆي مهليک عهبدولعهزیز له جهده

وهه گيرانى

قاسم سهلام

ئىنستىتوتى بانگخوازان

پیشه‌کی وەرگیر

سوپاس و ستایش بۆ خوای په‌روه‌ردگارو، دروودو صەلات و سەلام لەسەر گیانی پیغه‌مبەری خۆشەویست صلی الله علیه وسلم..

بەندە وەك ئەندامێکی بەشی گەنجانی نیستیوتی بانگخوازان لە نووسینگەی هەولێر، بە نەركی سەرشارنی خۆم زانی وەك یەكێ لە چالاکیەكانی بەشەكەمان هەڵسە بە وەرگیرانی نمو نامیلکەیه، که پێم وایه له‌گەڵ نموێ بابەتەکانی زۆر کورت و پوخت، بە‌لام سوودیکی زۆر دە‌گه‌یه‌نێ بە پشتیوانی خوای کاربەجی، دە‌مەوێ نموێ بلێم: هەولم داوه زۆر پشت نە‌به‌ستم بە وەرگیرانی دە‌ق‌او دە‌قی وشەکان، چونکە شارە‌زایانی زمان نموێ دە‌زانن که هەندێ جار بۆ وەرگیرانی وشەیه‌کی عەرەبی ڕه‌نگه‌ پێویست بە‌دانانی دوو وشە کوردی هەبێ لە شوێنیدا، بۆ نموێ بتوانی بە‌چاکی نموێ پە‌یامه‌ی که دانەری کتێبه‌که دە‌ی‌موێ بگه‌یه‌نێ، نە‌مه له‌لایه‌ك، له‌لایه‌کی دیکمه ڕه‌نگه هەندێ جار هەندێ شت پێویست ب‌موه نە‌کا دووباره بک‌ریتموه هەولم داوه نە‌گەر لاشی نە‌به‌م زۆر به‌ گوشاروی بیهێنم، بۆ کردنه کوردی نایه‌ته‌کانیش پشتم به (پوخته‌ی ته‌فسیری قورپان) به‌ستوه.

له‌ کۆتاییدا زۆر سوپاسی م. (سیروان کاکه احمد) ده‌که‌م به‌ربررسی بەشی گەنجانی نیستیوتی بانگخوازان، که هه‌میشه بۆ نهم کاره‌و هه‌ر کارێکی دیکه‌ی دینی و دنیاییم پالپشتێکی به‌هێزم بسوه، وه‌ دوا‌ی وەرگیران و ناماده‌کردنیشی له‌لایه‌ن بەندە، له‌گەڵ سەرقالی زۆریشی دووباره زۆر به‌ وردی پێیدا چۆتموه، هه‌م له‌ ڕووی

وهرگپړانموه، هدم له پړووی تایپ کردنموه، خوای پهرورددگار به باشتړین شیوه
پاداشتی بداتموهو دهست به تمه نيموه بگری. داواکارم له خوای به خشمرو به زه یی ندم کاره وهر کاریکی دیکم تنها بونهو
بی، چاو له هلمو کم و کوپیه کانم بیوشی و کاره کم لی قبول بکات و بیکاته
تیشووی دواي مردنم...

قاسم

۲۰۱۶/۱۱/۵

همولیر

پیشه کی دانه ر

الحمد لله رب العالمين وافضل الصلاة واتم التسليم على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين، وعلى دعاة الحق، وقادة الخير بإحسان إلى يوم الدين... وبعد.

نهمه کتیبی پینجه مه له زنجیره کتیبه کانی قوتابخانه ی بانگخوازان: (مدرسه الدعاء)، له ژیر ناوو نیشانی سیفاته دەرروونیه کانی بانگخواز، (صفات الداعية النفسية).

پیشکەشی ئێوهی ده کهم "برایان و خوشکانی بانگخواز" به لکو بیته گه یاندنی بانگموازی نیسلام، وه بیته هاندانیک له هه لگرتنی تهو په یامه خوایه بۆ هه موو دونیا، وه خوا له گه ل پارێزکاران و چاکه کاراندایه.

رینخوشکردن

خوشك و برای بانگخوآا پاش نهوئی گهورهیی نهم بانگهوازته زانی بهسه ر بانگهوازته کانی دیکه، وه پاش نهوئی زانیت که نهم بانگهوازته پیویسته رابگهیه نری له ژیانی نینسان، وه پاش نهوئی ریژو پیگهی بانگخوازته زانی لای خواو لای خه لک، نهمه وات لی ده کات شتیکی دیکه به پیویستتر نه زانی لهوئی که زانیاریت هه بی ده باره ی نهو بنچینه دهروونیانه ی که پیویسته له کهسی بانگخوآدا هه بن، بۆ پیگهیاندن و بنیاتنانی کهسی بانگخوآا، وه بۆ ناماده کردنی زانیان، بۆ نهوئی پیی وه سف بکری، وه خوئی به چاکترینی نهو سیفاته دهروونیانه برازینیتهوه، بۆ نهوئی بانگخوآی حق بی و خه لک لینی سوودمهند بن، وه خه لکی به رینماییه کانی کاریگر بن، وه به دهوری گهوره ی خوئی هه لسی که بریتیه له چاکسازی و گۆرانکاری، وه پژگارکردن و رینمویی خه لک و کۆمه لگا.

به لآم نایا نهو سیفه ته دهروونیانه چین که هه رکاتی بانگخوآان خویان پی پازانده وه نهو له گۆره پانه کانی بانگخوآی و تیکۆشان و شهید بوون هه رگیز سل نابه نهو تووشی بی تاقه تی و رهش بینی نابن!!!

وای ده بینم که نهو بنچینه نه لهسه ر چهند بناغمیه ک ریک ده خریت:

نیمان

به دلتیاییهوه نهوه زانراوه که هه رکاتی نیمان به خوای تاکو تهنها چوووه ناو دهروونی نینسان، وه له گهڵ دلتا تیکهڵ بوو دلتی نینسانی پی کرایهوه، نه مه یه کهم چه کیکه که کهسی بانگخواز خۆی پی چه کدار ده کات بو بهر دهنگاریو نهوهو ململانی کردن له گهڵ قوناغه کانی ژیان به خوشی و ناخوشیه کانیهوه، وه نه نیمانه یه کهم چه کیکه به کاری دههینی بو سهنگه گرتن له دژی فریوده ره کانی دنیا، جا چ نه گه هاتوو بانگخواز له حالتی ژیر دهستیهی دابوو، یاخود نازاد بوو، له هیرش بردندا بی، یاخود له بهرگری، له حالتی سه رکهوتن دابی یا له تاقیکردنهوه دابی، به بی بوونی چه کی نیمان هه موو چه که کانی دی پووچ و به تالان، وه هه موو خو ناماده کردنه کانی دیکه به تالان، وه هه موو زادو زه خیره یه کی دیکه پووچ و به تاله به بی بوونی نیمان.

* مه به ستمان له نیمان نهویه: بانگخواز له ناخی خۆیدا باوه ری وابی که نه جه له کان به دهستی خوان، وه نه وهی تووشی ده بی له بهر نه وه نییه که هه له ی کردوو، وه نه وهی هه له ی لی ده کات له بهر نه وه نییه تووشی بووه، وه نه گه هه موو نوممت کۆ ببنه وه بو نه وهی سوو دیککی پی بگه یه نن ناتوانن سوو دی پی بگه یه نن تهنها مه گه ره بهو شته ی که خوا بو ی نووسیوه، وه به پیچه وانه وه نه گه هه موو کۆ ببنه وه بو نه وهی زه ره ریککی لی بدن ناتوانن نه وه زه ره ره ی پی بگه یه نن تهنها بهو شته نه بی که خوا بو ی نووسیوه.

وه پیو یسته نیماندار هه میشه چاوی له سه ره نهو نایه ته موباره که بی که خوای په ره ره دگار ده فره مو ی: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا﴾^۱ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ^۲ التوبة. واته: (نه ی موحه مه د صلی

الله عليه وسلم) بلای: هیچمان تروش نابی بیجگه لهووی که خوا نووسیویه تی بۆمان، خوا پشتیوانی ژیتمیه، وه پرواداران با تنها پشت به خوا بیهستی. وه همورو به یانیان و نیواران نه مه بلیتهوه، به بیرى خۆی بینیتهوه که خوی گهوره ده فهرموئ: ﴿... فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ (۲۱) الاعراف. نجا کاتیک ماوهی مردن بیان سزا که بیان هات ساتیک دوا ناکهون، وه پیشیش ناخرتن.

بهو باوه ره، وه بهم هسته، نیماندار پژگاری ده بی له ترسو بیمو بی جورته تی، وه خۆی ده پازینیتهوه به صبر گرتن و نازایه تی و ده ست پیشخه ری، له قولای دلیه وه هاوار ده کات وه ک نمو هاوار کردنه ی پیشهوا عه لی خوا لیتی پازی بی کاتی که سه نگه ری له دوژمنانی ده گرت ده یگوت:

أَيُّ يَوْمِي مِنَ الْمَوْتِ أَفْرَ ... يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ أَمْ يَوْمٌ قُدِرَ
يَوْمٌ لَا يَقْدِرُ لَا أَرْهَبُهُ ... وَمَنْ الْمَقْدُورُ لَا يَنْجُو الْحَذَرُ

چ پۆژنیکه له مردن هه لیم؟ نمو پۆژه ی قه ده ره نه بووه، یا خود قه ده ره بسوه، نه گهر قه ده ره نه بووی (بهرم) هه لئایه م، خو نه گهر قه ده ره یش (قه ده ره ی خوا نو سیبیتی بهرم) نمو ووریا بوون و ناگا له خو بوون پژگارم ناکات (له مردن).

• ههروه ها مه به ستمان له نیمان نهو یه: نیماندار له ناخی دلیه وه باوه ری وایی که پزقو پۆزیه کان هه مووی به ده ست خوان، وه هه ر شتی که خوا بیهوی پیی بدا کهس ناتوانی نمو شته ی لی قه ده غه بکات، وه هه ر شتیکی خوا لیتی به گرتیه وه له توانای کهس نییه نمو شته ی پیی به خشی، وه نهو ی بۆ ته قه دیر کراوه که ده بی بیجوی هه ره ده یجوی، وه هیچ نه فسیک نامری تاوه کو نمو پزقو پۆزی و نه جه له ی بۆ دیاری کراوه وه ری نه گری و به سه ری نه با، وه پیو یسته له سه ره نیماندار که

چاوه کانی له سر شو نایه ته موباره که بئی که ده فرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ الإسراء، واته: بهراستی پهروه ردگارت رزق و پژوی فراوان ده کات بۆ هر که سی بیهوی و، تهنگی ده کات له سر هر که سی بیهوی، بهراستی شو همیشمو ناگاو بینایه به بنده کانی، وه شهو و پژ شو نایه ته بلیتسه که ده فرموی: ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفُكُنَا إِنَّمَا أَصْلُكَ رِزْقُهُ، بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ﴾ الملك، واته: نایا شهو کینه شو که سی که پژیتان ده دات نه گهر خوا پژوی خویتان لی بگریتهوه، به لکو (به ناره زوو) دریژ یاندا به سرکیشی و دور کهوتنهوه له (پئی راست)، بهم باوه رهو بهم هسته نیماندار نازاد ده بی له زیاده سوور بونی له به دست هینانی دنیا، وه له زور خۆپچینهوی بۆ داواکردنی دنیا، وه ههروه ها پژگاری ده بی له قرچوکی و په زلی دهروونی و له به خیلی، به پیچمه وانمه شو نیمانه وای لی ده کات خۆی برازینیتسه به سه خاوهت و به خشین و پیشخستنی براکهی به سر خۆی، به لکو سه عاده تی خۆی له بوونی قه ناعهت و برژیویه ده بینیتسه به پیی پیوست، نه گهر نه فی نینسان قه ناعهتی بۆ دروست بوو شو کات به کم رازی ده بی، وه شتیکی سه هلو ناسان به شی ده کات، په جمه تی خوا له پیشمو شافیعی بی که ده لی:

النفس تجزع أن تكون فقيرة والفقر خير من غنى يطفئها

وغنى النفوس هو الكفاف فإن أبت فجميع ما في الأرض لا يكفيها

واته: نه فس ده ترسی لهوی هه ژار بی، وه هه ژاری باشته له دهوله مه ندیه که به رهو له خۆبایی بوونت به ری، دهوله مه ندی نه فس لهوه دایه ده ست هه لگری، نه گهر وای نه کرد، نهوا هه رچی له زهوی هه یه پیی بدری به شی ناکاو نالی با بهس بی.

* وه هدر و هها مه به استمان له نیمان نهویه: که نیماندار به هه موو هست و شعوری باوه‌ری وایی که خوی کار به جی له گه‌لی دایه، ده‌بینی ده‌بیستی، وه زانایه به نه‌ینی و ناشکرای، وه زاناو شاره‌زایه بهو چاوانه‌ی که به خیانه‌ت‌موه ده‌پروانو، وه بهو شتانه‌ی له دلدا شاردراونموه.

وه پیوسته له‌سمر نیماندار چاوی له‌سمر نهو نایه‌ته بی که خوا سبحانه و تعالی ده‌فهرموی: ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَاعِيَهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنٍ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ﴾ المجادلة.

واته: چپه‌ی هیچ سی که‌سینک نیه که خوا چواره‌میان نه‌بی، وه چپه‌ی هیچ پینج که‌سینک نیه که نهو شه‌شه‌میان نه‌بی، وه نه‌که‌متر لهو ژماره نه زورتر نیه مه‌گهر خویان له‌گه‌لدایه به (زانایاری و ناگاداری) له همر جینگایه‌کدا بن.

وه به‌میان‌یانو نیواران نهو نایه‌ته دووباره بکاته‌موه بلی: ﴿ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ الانعام. واته: وه کیلی هه‌موو نه‌ینییه‌کان لای خویه، که‌س نایانزان‌ی بی‌جگه نهو (خوا) وه خوا ده‌زان‌ی چی له و شکانی و ده‌ریادا هه‌یه، وه هدر گه‌لایه‌ک بکو‌یته خواره‌وه خوا پی ده‌زان‌ی، وه هدر دانه‌وی‌له‌یه‌ک له تاریکیه‌کانی زه‌ویدا بی، وه همر ته‌رو وشکینک هه‌بیته همر هه‌موویان له کتیبی پار‌یزراو (لوح المحفوظ) دان.

نیماندار به‌م باوه‌ره‌و به‌م هسته له گرتی نه‌فس و شاره‌زوو پرزگاری ده‌بی، وه له فیل و ته‌له‌که‌ی شه‌یتان و نه‌فسی فهرانکه‌ر به خراپه پرزگاری ده‌بی، وه له فیتنه‌ی مال و نافرته پرزگاری ده‌بی، وه ده‌پاز‌ت‌موه به هست کردن به چاودیری خوا

به‌سهریه‌وه، وه به نیازیاکی بۆی، وه به پشت به‌ستنو داوای یارمه‌تی کردن لیتی، وه نمو جۆره نیمانه ده‌بیته پالنه‌ریک بۆی که بهو په‌ری دلتیایی و به هه‌ند وه‌گرتنو ریتکو پینکی کرده‌وه‌کانی نه‌نجام بدات.

به‌لکو وای لیدی "کاتی له‌نیو خه‌لکدا ده‌پروات" که‌سیکی داد‌گه‌ره، چاکه‌کاره، پارێز‌کاره، وه‌ک ریتحانیکی بۆن خوشه، له نیو کۆمه‌لگادا له دووره‌وه بۆنی خوشی ده‌که‌نو به‌په‌نجه ناماژهی بۆ ده‌که‌ن.

ده‌بیته که‌سیک که نمو پارچه شیعره له خۆیدا به‌رجه‌سته ده‌کات که ده‌لی:

إِذَا مَا خَلَوْتُ، الدَّهْرَ، يَوْمًا، فَلَا تَقُلْ خَلَوْتُ وَلَكِنْ قُلْ عَلَيَّ رَقِيبٌ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ يَغْفِلُ مَا مَضَى وَلَا أَنْ مَا يَغْفَى عَلَيْهِ يَغِيبُ

واته: نه‌گه‌ر رۆژیتک ته‌نیا که‌وتی نه‌لیتی: ته‌نیام، به‌لکو بلی چاودیریک به‌سهرمه‌وه‌یه، وا گومان مه‌به خوا بی ناگایه له‌وه‌ی پابردوو‌وه‌ی پرووی داوه، هیچ شتیکی شاراوه لای نمو په‌نهان نیه.

پێویسته بانگخواز بهو مانا نیمانیانه خۆی پی بگه‌یه‌نی، وه بهو مانا نیمانیانه رووبه‌رووی ململانیکانی ژیان بیته‌وه.

نیاز پاکیی (الإخلاص)

له راستیدا نیاز پاکیی هیتیکی یمانییه، وه ململانییه کی نه فسیه، "پاش بهردان و
پاکیشان" خاوه نه که ی پال پتوه دهنی که خوی دامالینی له هه موو بهرژوهه ندیه کی
تا که که سیی، وه خوی دهرییتی له نیو مه بهسته تا که که سیه کان، مه بهستی له
کارو کرده و نه بامدان ته نه زاتی خوا بی، بی شهوی له پال نه بامدانی نه
کرده وانه چاوه پروانی سوپاس و پاداشت دانمویه ک بی له غمیری خوا.

وه نه گهر که سی نیاز پاک بهرده وام بی له سهر نه حاله له تیکوشان و سهر بکمو
به سهر وه سه کانی شهیتان و نه فسی فرمانکر به خراپه، نه وکاته نیاز پاک له
هه موو کرده و کانی ده بیته رهوشتیک و عاده تیک، به لکو وای لیدی بی هیچ
ماندوو وون و فشاریک هه رچی کرده ویه که نه بامی ده دات به ته نه بۆ خوی
نه بام ددها بهو پهری نیاز پاکیه وه، (واته: عادهت و دهقی پتوه ده گری).

وه هه نهو مانایه بۆ نیاز پاک مه بهسته له نه نایهته موباره کانی خاوه وه:

- وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿٥٠﴾ البینة.

واته: (له گه نهو شهدا) که فرمانیان پی نه درابوو مه گهر بهوی که په رستشی خوا
بکه، به دلسوزی و ملکه چی، خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ریکی
خوارو خییچ، وه نویت بکه و زه کات بدن، وه نه مهیه نایینی راست.

- ﴿فَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ ﴿٥١﴾ الكهف.

واته: جا هه کهس به ته مایه به خزمهت پهروهر دگاری بگات (له قیامه تدا) شهوه
با کرده و ی چاک بکات، وه له په رستنی پهروهر دگاریدا کهس نه کات به هاویه شی.

- ﴿وَيُطْعَمُونَ اَلطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْدٍ مِّنْكِتًا وَيَنِمُّوْنَ اَوَّيْرًا ۚ۸۰ اِنَّمَا تُطْعَمُوْنَ لَوَجْهِ اللّٰهِ لَا تُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۚ۹۰﴾ الإنسان.

واته: وه خواردن به همتیوان وه ژارانو دیلان (به‌ند کراوان) دده‌دن با هه‌زیشیان لی بی، (ده‌لین) نیمه به‌راستی خواردنتان دده‌ینن هه‌ر له‌به‌ر خوا، چاره‌پروانی ناکه‌ین له‌ نیوه نه‌ پاداشتو نه‌ سوپاس.

* وه هه‌ر نمو نیازپاکیه مه‌به‌سته له‌و فرمایشته‌دا که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: { اِنَّمَا الْاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَ اِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا تَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ اِلَىٰ دُنْيَا يُصِيبُهَا اَوْ اِلَىٰ امْرَاةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ اِلَىٰ مَا هَاجَرَ اِلَيْهِ } رواه احمد برقم (۱۶۸)، والبخاري برقم (۱)، ومسلم برقم (۱۹۰۷).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموی: { اِنَّ اللّٰهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ اِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتَغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ } أخرجه النسائي برقم (۳۱۴۰) والطبراني برقم (۷۶۲۸) قال الحافظ في الفتح (۲۸/۶): إسناده جيد.

واته: خوا کارو کرده‌وه‌یه‌ک وه‌رناگری، مه‌گه‌ر بو نمو به‌ نیازپاکیی نه‌نجام درایی، وه له‌ پیناوی نمو (خوا) نه‌نجام درایی.

وه کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم موعاذ رضي الله عنه ده‌نیږی بو یه‌مه‌ن، موعاذ ده‌لن: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناموزگاریم بکه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی ده‌فرموی: { اَخْلِصْ دِيْنَكَ يَكْفِيكَ الْقَلِيلُ مِنَ الْعَمَلِ } أخرجه والحاكم برقم (۷۸۴۴).

واته: له‌ دینداریدا نیازپاکبه، نه‌نجامدانی کرده‌وه‌یه‌کی کم به‌سته، (واته: نه‌گه‌ر کرده‌وه‌کانت به‌ته‌ن‌ها بو خوا نه‌نجامدا نه‌وه نه‌گه‌ر که‌میش بن به‌سته).

به لّام حهقیقه تی کرده و به ک به نیاز پاکیه وه چیه؟!

هر کرده و به ک به نده نه نجامی ددها له ژیانیدا، لای خوا وهرناگیری، وه بوی توّمار

ناکری له ترازوی چاکه کانی مه گهر نمو دوو مهرجهی تیدابی:

یه کهم: شرع دانی پیدانابی و (موافق)ی شریعت بی.

دووه: به تهنها بۆ خوا نه نجام درابی.

نه گهر کرده وه موافقی شریعت بی، به لّام به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام نه درابی

وهرناگیری، وه نه گهر به نیاز پاکیه وه بۆ خوا نه نجام درابی به لّام موافقی شریعت

نه بی، دیسان وهرناگیری، که واته: کرده وه وهرناگیری لای خوا مه گهر بۆ خوا نه نجام

درابی بهو پهری نیاز پاکیه وه، وه موافقی شریعتیش بی.

نمو واتایه بۆ وهرگیرانی کرده وه لای خوای بهرزو مه زن زانایانی پیشی پرونیان

کردۆته وه، وه به قوتایه کانیان راگه یانده، وه نموه دواي نموه جیلی مسولمانانان

لی ناگادار کردۆته وه، بۆ نه وهی هر جیلێک پهروه ده بی له سر شوێنکه و تهی

ته وای شریعت و راستگویی و نیازپاکی له نه نجامدانی کرده وه کانیدا.

* براو خوشکی بانگخواز گوی لهو گفت و گوێه بگه له گه له یه کی له

زانایانی پښین:

پرسیار له (فضیل بن عیاض) کرا ده رباره ی مانای چاکترین کرده وه له م

فه رمایشته ی خوای پهروه دگار که ده فه رموی: ﴿لَیْلُوْکُمْ اَنْ تَکُوْا اَحْسَنُ

عَمَلًا﴾ المملک، گوئی: مه به ست له (أَحْسَنُ عَمَلًا) چاکترین کرده وه بریتیه لهو

کرده وهی بهو پهری نیازپاکی و موافقی شریعت ته وه نه نجام ده درئ.

وه فرموی: نیخلاص نهویه بۆ خوا نهغام درابی، وه (الصواب) نهویه شهریهت دانی پیدانابی و به‌گویره‌ی شهریهتی خوا بی^(۱).

وه بانگخواز زۆر له‌پیشتره له‌کسانی دیکه بزانی کرده‌وی باش و وه‌گیراو لای خوا کامیه.

براو خوشکی بانگخواز! نه‌وی له‌سمرت پێرسنه به‌ر له‌هموو شتیکی دیکه نه‌ویه سهیری نه‌و کرده‌وانه بکدی که نه‌غامیان ده‌دی: نایا به‌گویره‌ی شهریهتی خوايه، ده‌چته نه‌و چوار چپوهیه‌ی که خوای په‌روه‌رگار بۆ به‌نده‌کانی کیشاویه‌تی؟ وه نایا به‌نیازو مه‌به‌ستیکی پاک ته‌نها بۆ خوای به‌رزو مه‌زن نه‌غامت داو؟ نایا له‌پال نه‌غامدانی نه‌و کرده‌ویه‌ت چاره‌روانی هیچ سوپاس و ستایشیک نه‌بووی له‌لایهن که‌سیکه‌وه؟ نه‌گهر به‌م شپویه نه‌غامیان ده‌دی نه‌وه داوا له‌خوای په‌روه‌رگار بکه راگیراوت بکات، وه له‌هه‌ولدان به‌رده‌وامبه بۆ زیاترو زیاتر، وه پله‌پله سه‌رکه‌وه به‌رو کامل بوون، به‌لام نه‌گهر به‌پێچه‌وانه‌ت نه‌غام داوه نه‌وه بگه‌رپوه لای خوا، نیه‌ت و مه‌به‌ستت راست بکه‌وه، وه نیخلاص و نیاز پاکیت بۆ خوا به‌مه‌لینه، وه به‌هموو توانایه‌کیشته هه‌ولبده ته‌وانه‌ی نه‌غامی ده‌دی به‌گویره‌ی شهریهتی خوا بی، نه‌ک کرده‌وانیک بن شهریهتی خوا فره‌مانی پی نه‌کرد بی.

بانگخوازانی نیازپاک به‌چی ده‌ناسرینه‌وه؟

که‌میک به‌ر له‌نیستا باسی نه‌وه‌مان کرد که هیچ کرده‌ویه‌ک وه‌رناگیری لای خوای بالاده‌ست مه‌گهر به‌نیازیکی پاک بۆ خواو به‌گویره‌ی شهریهتی نه‌غام درابی، به‌

(۱) نه‌م به‌سه‌رهاته له‌کتیبی (معتضرة تكوين الشخصية الإنسانية) وه‌گیراوه.

پشت به ست به مه بز وهر گیرانی کرده و کان لای خوا پیوسته له سر بانگخوازن
درک بهم راستیانه ی خواره و بهکن:

(۱) - مه به ستیان له بانگخوازه کبیان تنها خوا بی.

(۲) - هموو هه لسان و دانیشتن و کرده و سلوکیکی کومه لایه تیان به گوژره ی
شهریعه تی خوا بی.

(۳) - بهرده وام لی پیچینه مه له خویان بهکن، وه به شیوه یه کی بهرده وام پرسیار له
خویان بهکن مه به ستیان چیه له راگیانندی ثم بانگخوازه؟ وه مه به ستیان چیه
له بانگ کردنی خه لک؟

(۴) - سهیری کرده و کانیان بهکن نایا وه نمو قسانه وایه که دهیکه، یاخود وه
نمو حالیه که تیدان؟

(۵) - وریابن له فیل و تله که ی شهیتان و سه و سه ی نهفس و هه و او شاره زوو، وه
وریو ناگادارین له فیتنه ی به خو سرسام بوون و پی هه لخلیسکان به هزی
رووپامایی (ریاء) وه.

به بزچوونی من بانگخوازن نه گهر ده رک بهو حه قیقه تانه بهکن، وه خویان بهو
وه سفانه ی سهروه بهرازی نه مه، نه وراستگۆن له گرته بهری ریگای نیخلاص، وه
به نیخلاصه و ری ده کهن له ریگای بانگخواز، وه خوی کار به جیش نه وکاته
چاکسازی له نیسانه کان ده هینیه دی له سر دهستی نه وان، وه گهلو میلله تانیا
پی هیدایهت ده دات، به لکو خه لکی پییان کاریگهر ده بن، وه وه لامی
بانگخوازه کانیاں ده ده نه مه، وه به هه لساژانو شازادی خویان ریتمیری خوی
پهروه درگار وهر ده گرن بهو په ری ملکه چیه وه.

براو خوشکی بانگخواز!

بۆ ئه‌وه‌ی شوینه‌واری نیازپاکیت بۆ ده‌ربکه‌وێ له بانگه‌وازی کردن بۆ لای خوا، وه بۆ ئه‌وه‌ی شوینه‌واری کهسانی نیازپاکت بۆ ده‌رکه‌وێ له کاریگه‌رییان به‌سه‌ر خه‌لکی، گوێگه‌ له‌م به‌سه‌رهاته بۆت ده‌رده‌که‌وێ نیازپاکێ چ کاریگه‌رییه‌کی هه‌یه، وه به‌ پێچه‌وانه‌وه هه‌واو ئاره‌زووش چ به‌ ئینسان ده‌کات؟

یه‌کێ له عابیده‌کانی ئۆمه‌تانی پێشتر زه‌مه‌نێکی زۆر خه‌ریکی خواپه‌رستی بوو، کۆمه‌ڵی خه‌لک هاتنه لای پێیان گوت: له فلان شوێن قه‌ومێک هه‌ن دارێک ده‌په‌رستن له جیاتی خوا، به‌ بیستنی ئه‌مه زۆر توپه‌ بوو، ته‌وره‌که‌ی هاوێشته سه‌ر ملی بۆ ئه‌وه‌ی داره‌که‌ به‌ریته‌وه، نیبلیس له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوێکی پیر هاته سه‌ر رینگه‌که‌ی پێی گوت: بۆ کوێ ده‌چی په‌حمه‌تی خوات لێی؟
گوتی: ده‌مه‌وێ ئه‌و داره‌ به‌رمه‌وه.

نیبلیس گوتی: تۆ چ کارێکت به‌م داره‌یه، وازت له خوا په‌رسته‌که‌ت هێناوه
خۆت سه‌رقاڵ کردوه به‌ غه‌یری په‌رستنی خوا!
گوتی: نه‌مه‌ش به‌شیکه له خواپه‌رستییه‌که‌م.
نیبلیس گوتی: من ناھێلیم ئه‌و داره‌ به‌ریته‌وه.

بوو به‌شه‌ریان زۆری نه‌خایاند کابرای عابید نیبلیسی به‌ زه‌وی داداو له‌سه‌ر سنگی دانێشت.

نیبلیس پێی گوت: وازم لێبێنه‌و به‌رمه‌ده با هه‌ندێ قسه‌ بکه‌ین، نه‌ویش هه‌لسه‌یه‌وه.

نیبلیس گوتی: ئەمی کابرا خوا ئەمەمی لەسەر تۆ پتیرست نەکردووە خو تۆ ئەم دارە ناپەرستی، چ پەیوەندیت بە خەلکی دیکە هەیە دەپەرستنیان نا، خوای پەرورەدگار پیغەمبەرائی هەیە لە هەموو بەشەکانی ئەم زەویەدا، ئەگەر بیویستبا بۆی دەناردن و فەرمانی پێ دەکردن بپێرنەوه!!

کابرای عابید گوتی: هەردەبێ بپێرمەوه.

دوو بارە شەڕ لەن یوانیان سەری هەڵدایەوه، کەوتنە ڕاکێش ڕاکێشی یە کدی، بۆ جاری دووەم کابرای عابید توانی زال بێ، لەسەر سنگی دانێشت، کاتی نیبلیس بێ توانایی خۆی بینی ڕینگێ دیکە گرته بەر، زانی کە ئەو عابیدە هەتا بەم نیکخلاصەوه کارەکانی بکات هیچ هێزێک لەسەر زەوی ناتوانی بەسەریدا زال بێ، بۆیە پەنای بۆ ئەوە برد نیهت و مەبەستی کابرای عابید بگۆڕی، شتیکی تەوش بکاو نیازو مەبەستەکی بگۆڕی بۆ غەیری خواو پاداشتی خوا.

گوتی: بۆ نایەمی لەسەر شتیکی پێک بێن کە سوودی زۆری بۆت هەیە؟

کابرای عابید گوتی: ئەو شتە چییە؟

نیبلیس گوتی: تۆ بەرمەدە تا پێت بێنم، ئەویش بەریدا.

نیبلیس گوتی: تۆ پیاویکی کەم دەرمانەتی هیچ شتیکی وات نییە، بزووی بە بارگرانی بەسەر خەلکی و ئەوان دەتۆرێنن، وە لەوانەیە تۆش حەز بکەمی فەزل و چاکەت هەبێ بەسەر برادەرانت، وە حەز دەکەمی یارمەتی دراوسێکانت بەدە، وە برسێکان تێر بکە و وە بێنیاز بێ لە خەلکی؟

کابرای عابید گوتی: بەلێ!!

نیبلیس گوتی: واز لەم کارە بێنە، لەسەر من بێ هەموو شەویک دوو دینار لەژێر سەرت دادەنێم، بەیانیان کە هەڵسای هەلیگرەوه بۆ خۆت و خێزانت سوودی لێ

ببینه، وه خیریشی پی بکه، نه‌مه سودی زۆرتره بۆ مسولمانان له برینی دارێك كه له شۆتیی خۆیدا شین بووه، برینی نمو داره هیچ زه‌ره‌ریك به وانه ناگه‌یه‌نێ كه ده‌یه‌رستن، وه هیچ سودی‌كیشی بۆ برا ئیعمانداره‌كانت نیه!!.

كابرای عابید هه‌ندێك بیرى كرده‌وه پاشان گوتی: نه‌م پیاوه پیره راست ده‌كات، خۆ من پیغه‌مبه‌ر نیم له ئه‌ستۆی من بێ پرینه‌وه‌ی نه‌م داره، وه خۆ خوا فه‌رمانی پێ نه‌كردوم تا بی‌پریم، تا نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر نه‌ی‌پریم گونا‌ه‌بار بم، نه‌وه‌ی نه‌م پیاوه پیره پێی گۆتم سودی زۆر زیاتره، بۆیه ده‌ستی خسته نێو ده‌ستی نمو پیاوه پیره و په‌مانیان به‌ست.

ئیبلیس په‌مانی پێدا كه وه‌فای به‌و په‌مانه هه‌بێ، وه سۆتندیشی بۆ خوارد. كابرای عابید گه‌رایمه‌وه شۆتیه‌كه‌ی خۆی، شموى كرده‌وه، بۆ به‌مانی دوو دینه‌ره‌كه‌ی بی‌نی لای سه‌ری، بۆ به‌مانی به‌هه‌مان شێوه، به‌لام بۆ پۆژی سی‌هه‌م و دواتریش هیچ شتی‌كى نه‌بینی!!

توو‌ره‌بوو ته‌وره‌كه‌ی خسته سه‌ر شانی، پۆیی به‌ره‌و نه‌و شۆتیه‌ی كه داره‌كه‌ی لی‌بوو، دووباره ئیبلیس به‌ره‌و رووی هات له‌سه‌ر شێوه‌ی پیاوێكى پیر، پێی گوت: ده‌ته‌وی بۆ كۆی بچی؟

گوتی: ده‌مه‌وی نمو داره بپرمه‌وه.

ئیبلیس گوتی: درۆت كرد! به‌خوا تۆ توانای نه‌ه‌م‌م‌دانێ نمو كاره‌ت نیه.

كابرای عابید بۆی چو بۆ نه‌وه‌ی وه‌كو جارى یه‌كه‌م به‌زه‌ویدا بدات، به‌لام چى به‌سه‌ره‌ات؟ ئیبلیس گرتی و به‌زه‌ویدا و هه‌ك چۆله‌كه كه‌وته ژێر پێه‌كانی ئیبلیس، ئیبلیس له‌سه‌ر سنگی دانیش، پێی گوت: واز له‌م كاره ده‌هێنی یان سه‌رت بپرم؟

کابرای عابید سهیری کرد هیژی نیه خوی پژگار بکا، گوتی: سرکهوتی بهسرمد، ههوا لم پی بده چون جاری یه کم من توانیم سرکهوم بهسرتدا، کهچی تۆ شه مجاره سرکهوتیت بهسرمد؟

نیبلیس پی گوت: چونکه تۆ جاری یه کم تووړه بوونه کهت له بهر خوا بوو، نیه و مه به ست تاخیرهت بوو، به هیژی خوا سرکهوتیت بهسرمد، به لام شهو جاره یان توړه بوونه کهت بۆ پارهو بۆ نه فسی خۆت بوو توانیم بهسرتدا زال بم^(۲).

هه به هژی نیخلاصوه کاریگری به ده ست دیت، ریت به ده ست دیت، متمان به ده ست دیت، با کهسی بانگخواز خوی به نیخلاص پرازی نیتهوه، وه دوور بکهوتیه لهو شونانه ی پی تیدا هه لده خلیسکی و تووشی دهر چون ده بی.

وریابه له فیلی شهیتان، وه ریای نادیارو شاراو، وه په ته کانی ناره زوو، وه وه سه سه ی نه فسی فرمانکهر به خراپه، نه گهر ده تو ی نه م بانگخوازه بلاو بیتهوه، وه عیززهت و شانازی بۆ نیسلام بگهریتهوه، وه کیانیک بۆ نه م نومه ته دروست بی، نهو کاته نیمانداران دلخۆش ده بن به سرکهوتنی خوا.

(۲) له کتیبی (من صفات الداعیه) ی محمد الصباغ وه رگیراوه. ص

۴۵، نهویش له کتیبی (الاحیاء) ی خواستۆتهوه.

جورنەت

له پاستیدا جورنەت نەو هێزە دەرروونیه چاکهیه که بانگخوازی نیماندار به هۆی نیمانی پتهوی به خوای تاکو بی هاوتا، وه به هۆی نەو حەقەهێ که دهست له‌ملانی بووه، وه به هۆی نەو ژیانه نه‌پراوه‌ی دواى مردن که یه‌قینی بۆ دروست بووه ده‌بارە‌ی، وه به هۆی نەو قە‌ده‌ره‌ی که ته‌سلیمی بسووه، وه به هۆی نەو به‌رپر‌سیار‌یتیه‌ی که هه‌ستی پێ ده‌کات، وه به هۆی نەو په‌روه‌رده نی‌سلامیه‌ی که پیتی گوشت کراوه، بۆی فه‌راهم ده‌بێ و به‌ده‌ستی دینی.

وه نیماندار به قەد نیمانی بهو خوایه‌ی که هه‌رگیز ژێر ناکه‌وێ، وه به قەد نیمانی بهو حەقەهێ که هه‌رگیز سه‌رشۆڕ نابێ، وه به قەد نیمانی بهو قە‌ده‌ره‌ی که هه‌رگیز ناگۆڕێ، وه به قەد نیمانی بهو به‌رپر‌سیار‌یتیه‌ی که له‌سه‌ریه‌تی، به گوێزه‌ی پته‌وی نیمانی به‌مانه هه‌مووی جورنەت و نازایه‌تی و چاونه‌ترسی بۆ په‌میداده‌بێ، وه زیاتر ده‌توانێ بانگه‌وازی بۆ وشه‌ی حق بکاو له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسێ.

* لیره‌وه‌یه فه‌زلی بوونی جورنەت له‌سه‌ر حق له گه‌وره‌ترینی جیهاده‌کانه: وه‌ک پینغه‌مبه‌ری خوا ده‌فه‌رموێ: {أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ} أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٤٣٤٤)، وَأَبْنُ مَاجَهَ بِرَقْم: (٤٠١١). واته: باشترین جیهاد گوته‌ی وشه‌ی حەقه به‌رانبه‌ر ده‌سه‌لاتدارێکی سته‌مکار و لادەر.

* نا لیره‌وه گه‌وره‌ی شه‌هیدان (حه‌مه‌زه‌ی کوپی عبده‌لمطلب)ه، وه که‌سی‌کیش له پیناو‌ی ووشه‌ی حەقدا شه‌هید ده‌بێ له‌ پیزی حه‌مه‌زیه‌ خوا لیتی پازی بی، نه‌وه‌تا پینغه‌مبه‌ری خوا صَلَّی اللّٰه عَلَیْهِ وَسَلَّم ده‌فه‌رموێ: {سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمْرَةُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى إِمَامٍ جَائِرٍ. فَأَمَرَهُ وَنَهَاهُ. فَقَتَلَهُ}، أَخْرَجَهُ

الحاکم برقم: (۴۸۸۴) وقال: صحيح الإسناد، والطبراني برقم: (۴۰۷۹)، وصححه
الالباني في (صحيح الجامع) برقم: (۳۶۷۵)، و "الصحيحة" برقم: (۳۷۴).
واته: سمر دارو گمورهی شهیدا (همزه‌ی کوری عبدالمطلب)، وه پیاوئیکه له‌به‌دهم
پیشه‌وایه‌کی ستم‌کاردا هه‌لده‌ستیتموه‌و فرمان و قه‌ده‌غهی خوی پی‌ راده‌گه‌یه‌نی
نمویش ده‌یکوژی.

* به هه‌مان شیوه‌ ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خوا صَلَّى الله علیه وسلم پدیمانی له
هاوه‌لان وه‌رگرت که هه‌میشه‌ حق بیژین له هه‌ر شوینیک‌داین، وه‌ک هاتوه‌ له
عوباده‌ی کوری صامت ده‌تی: {بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَالْمَنْشَطِ وَالْمَكْرَهِ وَعَلَى أَثَرَةٍ عَلَيْنَا
وَعَلَى أَنْ لَا تُنَازَعَ الْأَمْرَ أَهْلُهُ وَعَلَى أَنْ نَقُولَ بِالْحَقِّ إِنَّمَا كُنَّا لَا نَخَافُ
فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَّائِمَةً} رواه مسلم برقم: (۱۰۷۹).

واته: به‌یعه‌ماندا به‌ پیغه‌مبه‌ر صَلَّى الله علیه وسلم له‌سهر گورگرتن و گورپایه‌تی،
له‌ کاتی خۆشی و ناخۆشیدا، وه‌ له‌کاتی چوست و چالاکی و بی‌ هیژیدا، وه‌ هه‌رده‌م
نمو به‌سهر خۆماندا هه‌لبیژین، وه‌ کیشمو مشت و مړ له‌گه‌ل نه‌و که‌سه‌دا نه‌که‌ین
که‌ له‌سهرمانی ده‌کاته‌ فرمانپه‌وا، وه‌ حق بیژین له‌ هه‌موو شوینیک‌دا، وه‌ له‌
گوتنی حه‌قیشدا له‌ لۆمه‌ی لۆمه‌کاران نه‌ترسین.

* هه‌ر ده‌باره‌ی جورته‌تو چاونه‌ترسی که‌سی بانگخوار، نه‌مه‌تا خوی ته‌عالا
ستایشی نه‌و که‌سانه‌ ده‌کات که‌ په‌یامه‌که‌ی خوا ده‌گه‌یه‌نن و وه‌ هه‌ر له‌مو ده‌ترسن و
له‌ غه‌یری نه‌و ناترسن، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يُلَاقُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ
وَيَخْشَوْنَهُ، وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ الأحزاب.

واته: کهسانی که په پامه کهی خوا راده گمیه نن وه له (خوا) د ترسنو بیجگه له خوا له هیچ کهسی دیکه ناترسن خوا به سسه به چاودیر.
 وه میژووی بانگخوازو بانگخوازان پرن لهو کهسانه ی که حق بیژ بوون و له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

چند نمونه په کی زیندووی نهو پیاوانه ی که حق بیژ بوون و له بهر خوا له لومه ی لومه کاران نه ترساون.

به لکو بانگخواوانان بهو غوونانه کاریگر بنو، دست به چاکترینی هه لویسته کانیان بگرین:

۱- له هه لویسته کانی (عیززی کوپی عه بدوسه لام): جاریکیان له دانیشنیکدا که پر بوون له پیاوانی ده ولت به سولتانی میصر (نجم الدین ایوب) ی گوت: نه ی نه سیوب! چ وه لامي خوا ده ده یوئ له پژی دواپی نه گهر پرسپارت لی بکات: نایا مولکی میسریم به تو نه دا کهچی تو مشرویت تیدا هه لال کردو ریگهت دا کپین و فروشتنی پی بکری؟

سولتان گوتی: نایا نه مه ی تو ده یلی پیووی داوه؟

گوتی: به لی، فلانه شوین کپین و فروشتنی مشروپی لی ده کری، وه خراپه کاری لی ده کری، توش له خوشی نیعمه ته کاندی نهو مه مله که ته پال کهوتی!!

سولتان گوتی: نه مه من نه مکردوه، نه وه ی تو ده یلی نهو کاته به که باوکم له سر حوکم بوو!

عیزز گوتی: واته تو لهو کهسانه ی که ده لین: ﴿...إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ الزخرف، واته: به راستی نیمه باوو باپیرانی خویمان

له سەر ئاینیک بینیه وه بهراستی ئیمه له سەر ئاینی ئهوان ده‌پۆین، نه‌مه‌ش وای له سولتان کرد ئه‌ شوینه قه‌ده‌غه بکاو دایب‌خات^(۳).

ب- (ئه‌بو موسلیمی خه‌ولانی) کاتی ده‌چووه لای موعاویه، پیتی ده‌گوت: سلاوی خوات لیبی نه‌ی به‌کری گیراو، ئه‌وانه‌ی ده‌وری هه‌ولیان ده‌دا به‌ نه‌بی موسلیم بلین: بلی: سلاوی خوات لیبی نه‌ی نه‌میر، به‌لام نه‌بو موسلیم ئه‌م داوایه‌ی ر‌ه‌ت ده‌کرده‌وه، پاشان رووی له موعاویه ده‌کردو ده‌یگوت: (تۆ به‌کری گیرای بۆ ئه‌م ئۆمه‌ته، په‌روه‌ردگارت به‌ کرتی گرتووی بۆ چاودیری ئه‌وان)^(۴).

ج- کاتی (عبدالرحمن ناصر) به‌و په‌ری داهینانه‌وه شاری زه‌هرانی له ولاتی نه‌نده‌لوس بونیاد نا، ئه‌وه‌نده پاره‌ی لیدا که له‌ژماره نه‌ده‌هات، ئه‌و پاره زۆره‌و جوانکاریه له درووست کردنی ئه‌و شاره له هه‌موو شوئینیک ده‌نگی دایه‌وه، وه هه‌واله‌که گه‌یشه (منذر بن سعید) به‌ بیستنی هه‌والی به‌ فیڕدانی ماڵ و مولکی گه‌ل زۆر تووره بوو، به‌ ناماده‌بوونی ناصر له‌به‌ر ده‌م خه‌لکدا چووه سەر مینه‌به‌ری مزگه‌وت، رووب لۆمه‌و سه‌رکۆنه‌ی کرده ناصر، پیتی گوت: (پیم وانیه شه‌یتان خوا خه‌جاله‌تی بکات گه‌یشه‌تته ناستی تۆ، وه ئه‌و ئیمکانیه‌ته‌ی پی نه‌دراوه که به‌ تۆ دراوه، که‌چی خوا هاویشه‌ی ریزی کافران!!).

(عبدالرحمن ناصر) گرژ بوو له کاتی بیستنی قسه‌کانی (منذر بن سعید)، یه‌کسه‌ر قسه‌کانی پی پری و گوتی: سه‌یر بکه تۆ ده‌زانی چی ده‌لیی؟ چۆن خوا‌ی گه‌وره

(۳) له کتیبی (تربیه الأولاد فی الإسلام) ی دانهر وه‌رگیراوه ص ۳۷۸.

(۴) له کتیبی (تربیه الأولاد فی الإسلام) ی دانهر وه‌رگیراوه ص ۳۷۸.

ده غاته پینگه ی کافران؟ (منذر بن سعید) گوتی: با، نه دی نهوه نیه خوا
 ده فرموی: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِيُثْوِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ الزخرف، واته: خو
 نه گهر له بهر نهوه نه بوایه که خه لکی بن به نومه تی بیتاوه و امان ده کرد
 هه رکه س بی باوه پ بوایه به خوی میهره بان سه قی خانوه کانیان له زیو بوایه،
 ههروه ها پله کان که پییدا سمرده کمون (بومان ده کردن به زیو)، خه لیفه پروی
 خوی وه رگتپاو فرمیسه که کانی به ریشیدا هاتنه خواره وه له ترسی خوی پاک و
 بیتگمرد، پاشان پروی کرده قازی (منذر بن سعید) و پیتی گوت: (خوی گه وره
 پاداشت بداتمه وه له جیاتی مسولمانان و دینه که ی، خوا نمونه ت زور بکات، سویند
 به خوا نهوه ی تو گوت حق بو) له دانیشتنه که هه لساو داوای لیخوشبوونی له
 خوا کرد، فرمانی کرد قوبه که هه لپوه شیننه وه وه له خول دروستی بکه^(۵).

د- نه بو حامیدی غه زالی له (احیاء) ه که ی خوی نم به سه رهاته ده گپرتنه وه: له
 نه صمه عیموه ده لی: (عطاء بن ابي رباح) ده چپته لای (عبدالمک بن مروان) نهو
 کاته ی که خه لیفه بوو، لهو وه رزی حه جدا، (عبدالمک) له سه راپیه خه که ی خوی
 له گهل ده ست و پتونه ده کانی دانیشتبوو، کاتی چاوی به (عطاء) که موت له بهری
 هه لساپه وه، له گه لی دانیشت، پیتی گوت: نه ی باوکی موحه مده! چ پیداو یسته کت
 هه به؟

(عطاء) گوتی: نه ی نه میری نیمانداران له خوا بترسه له مالی خواو له حه ره می
 پیغه مبهری خوا، له خوا بترسه ده رباره ی نهوه کانی موهاجیرین و نه نصار، تو به

(۵) له کتیبی (إلى ورثة الأنبياء) ی دانهر ص ۴۴، ۴۵.

هۆی نهوانهوه لیره دانیشتروی، تۆ بمرپر سیاری له کاروباری مسولمانان، له خوا بترسه دهربارهی نمو کهسانهی لهدهرگای تۆدا وهستان، بی ناگا مهبه لییان، دهرگای خۆتیان لهسهر دانهخی!!

(عبدالمملک) گوتی: باشه وا دهکهم، پاشان (عطاء) ههلسا بۆ نموهی برپوا، (عبدالمملک) دهستی گرتو پیتی گوت: تۆ نموهی داوات کرد بۆ غهیری خۆت بوو ههمووی جیهجی دهکمن، بۆ خۆت چیت پیوسته بۆت بکهین؟

(عطاء) گوتی: من هیچ پیوستیهکم به درووستکراوهکانی خوا نیه، پاشان رۆیشت.

نموهی لهسهر بانگخوازان بهریتیه لهموهی چاو له پێشینه چاکهکان بکهن له جورنهت و نازایهتیان، بهلکو خهلکی بهرهو بهدهستهتێنانی بهرژهوهندیه دینی و دنیاویهکانیان بچن و خراپهکاریهکان له خۆیان دوور خهنهوه، وه دهبی بانگخوازان کارلێک لهگهڵ کۆمهڵگاکانی خۆیان بکهن بۆ راگهیاندنی وشهی حق، بی نموهی له لۆمهی لۆمهکاران بترسن، بهلکو بانگخوازان بهم سیفهتهیان بینه داینه مۆی گۆرانکاری بهدهوری سههرهکی خۆیان ههلسن له چاکسازی و پاکسازی کردنی کۆمهڵگا، خوای کاربهجی له دنیا دا خێرو چاکهیان دێنێته ری، وه له قیامهتدا پاداشتی زۆریان بۆ ههڵدهگرێ، وه بۆ نموهی لهسهر دهستی نهوان عیززهت بۆ نیسلاو شکۆ بۆ مسولمانان بگهرپێننهوه، وه وهدهت بۆ مسولمانان بگهرپێننهوه، وه مهشخهلی حاکمیهت پێننهوه دهست شهریعهتی خوای تاكو پاک، نه مهش بۆ خوا کاریکی قورپس نیه هیچ شتی که خوا دهستبوستان ناکات.

پیوسته لهسهر بانگخواز جیاوازی بکات له نیوان جورنهت و رق ههلسان جورنهت شتی کهمو رق ههلسان شتیکی دیکهیه:

* جورنات نهو هیه: حق بیژ بی، بژ گوتنی حه قیش حیساب بژ هیچ که سیک نه که ی نه گهر له سهریشی توشی میخنهت و نیش و نازاری، نه مهش نایسته ریگر له بهر دهه که سی بانگخواز له گهل جورنه ته که شیدا نهرم و نیان و دانا بی له گهل نهو که سانه ی که ناموژ گاریان ده کات.

به لکو بنچینه و بناغه له بانگکردنی که سی بانگ کراو و ناموژ گاری کردنی که سی ناموژ گاری کراو نهرم و نیانی و بهزه بی و حیکمهت و ناموژ گاری جوانه، وه خوی کار به جی ده فهرمو: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ النحل.

واته: (خه لکی) بانگ بکه بژ ریازی پهروه ردگارت به لیژانیسی و دانایی و ناموژ گاری چاک و شیرین وه له گهل یان بدوی (موجاده له بکه) به چاکترین شتوه.

* به لآم رق نه ستور بوون نهو هیه له گهل نهو که سی که بانگی ده که ی بژ نیصلا ح به ووشکی و دل په قی و توندیسه وه له گهل ی ده ست پی بکه ی، نه م ده ستپیکه خراپهش لای که سی بانگکراو، یاخود ناموژ گاری کراو په رچه کرداریک دروست ده کات خوی و بانگخوازه که بهر وه چاره نو سیکی خراپ ده بات، به تاییهت نه گهر هاتوو نهو که سی ناموژ گاری ده کری خاوه نی پله و پایو هیژیک بی.

* ههر به م بو نه یه وه پیم خوشه نه م به سهره اته تان بژ باس بکه م:

واعیزیک (بانگخوازیک) ده چیتته لای نه بو جه عفری مه نصور زور بهر ق نه ستوریه وه له گهل ی ده دوی، نه بو جه عفر به کابرای واعیز ده لی: نه ی کابرا توژیک له سهرخوبه له گهل م، خوی پهروه ردگار زور له تو باشتی نارد بژ لای که سیکی زور له من خراپتر، مووسای نارد بژ لای فیرعه ون که چی پتی فهرمو: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا﴾

لَبَنًا لَعَلَّهُ يَذْكُرُ أَوْ يَحْشَى ۖ وَاتِه: جا قسمی له گهڼ بکمن به نهرمو نیانی به لکو بیر بکاتمهوه، یا بترسی (له سزای خوا)، پیساوه واعیزه که یه کسهر تووشی خه جالته تی بوو، بیرى کموتهوه که نه نمو باشتره له مووسا سهلامی خوای لى بی، نه نمو جعفریش خراپتره له فیرعمون.

به لى له هندی کاتدا توندی و وشکی پیویسته بو کسى بانگخواز وه هندی نمو به سهرهاتانهی که پیشر هینامان بانگخوازان چون سولتانه کانیان ناموزگاری کردوه، به لام نمو توندیه هندی جار هوکارو پاساوی خوی هییه، ههروه بینیمان له ههلویتسه کهی قازی (منذر بن سعد)، نمو قازیه خراپی به کارهینانی مالو مولکی نومته تی پروون کردهوه، که له شونی شایستهی خوی خدرج ناکری و به فیرو دهدری، هاوشیوهی نمو خراپه کاریانه پیویست بهوه دهکات بانگخواز له بهرانبه ریدا حمزمی هه بی، وه بابه ته که به راشکاوی پروون بکریتمهوه، به لکو کابرای سته مکار دهست له زولمه کهی هه لگری، وه نهوهی که مالو مولکی گشتی به فیرو دهده دهست هه لگری له خواردن و به فیرو دانی مولکی نومته، هه نه مه برو وای له (عبدالرحمن الناصر) کرد نمو خشته زیرو زیوانه ی به کاری هینابوو، بیگم پرنیتمهوه بو (بیت المال) پروون و راشکاوی نمو قازیه به پریزه وای لیکرد کاریکی لهم جوړه نه نجام بدات.

ئوه‌ی که پیویسته بگوتری پاش ئه‌مه:

جورنه‌ت و چاونه‌ترسی له‌سەر حق په‌وشتیکی ستایش کراوه له‌کەسی بانگخواز،
 بنچینه‌و بناغه ئه‌وه‌یه بانگخواز له‌سەر خۆیی و نهرمو نیانی تێدابی، به‌تایبه‌ت
 له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که سه‌ره‌تان، ته‌نها مه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیک نه‌بی که زۆر پتویست به‌موه
 بکات پاشکاوانه‌ په‌فتار بکه‌ی، له‌و حاله‌ته‌دا کێشه‌ نییه‌ نه‌گه‌ر پاشکارو خاوه‌ن
 هه‌زم بی، به‌مه‌رجیک سنوور شکینی تێدا نه‌کرێ، وه‌ سنووری حیکمه‌ت و دانایی
 تێدا نه‌به‌زینرێ، وه‌ نه‌بیته‌ هۆی سه‌ره‌لدانی ئازاوه‌و فیتنه‌.

نارام گرتن

نارام گرتن: بریتیه له هیژیکه دەر وونی باشی کاریگەر... وا لهو کسه دهکات که خۆی بهم سیفته پازاندۆتموه بهرەنگاری هه موو هۆکاره کانی بیتهزیی و ته مبه ئی و ته سلیم بوون بیته موه، وه خۆ پاگرتنی له سەر شته فریوده ره کانی دنیاو فیتنه کانی دا، وه به هژی ئمو نارام گرتن موه خۆی پاده گرئ و پیتی هه ئناخلیسکی بهرانبهر میخنت و ناخۆشی و پیشهاته کان.. تا ئمو کاتهی خرای پهروه ردگار سه رکه وونی بۆ ده نیژی، یان ئمو تا بهم شیویه ده گاته موه به خرای گه و ره خرای گه و رهش لهو کاته دا لیتی پازییه..

له سهر بانگخواز پینویسته ئمو کاتهی په یامه کانی ده گه یه نی ئمو
تاقیکردنه وانه له بهر چاوی بگری:

* ئمو حیسابه بۆ خۆی بکات که هه ندی کس تۆمه تی ده خه نه پال و به درۆی ده خه نموه، وه به چهند قسه یه کی پر و پوچ ده یانه وی له کسه یه تیه که ی که م بکه نموه.

* ئمو حیسابه بۆ خۆی بکات که پۆژیک به ند ده کری و ئه شکه مبه و نازاریش ده درئ، وه هه موو کاریکی دوژمن کارانه ی ماددی و به ده نی له بهر چاری خۆی دا به نی که پۆژیک دادی نه وانه ی بهرانبهر ده کری.

* ئمو ههش له بهر چاوی خۆی دا به نی که له وه زینه که ی ده رده کری، وه له وانه یه مال و مولکی ده ستی به سه ردا بگری، وه سه رچاوه ی رزق و رۆزی که کاره که یه تی لیتی قه ده غه بگری.

* وه ئمو حیسابه بۆ خۆی بکات، پۆژیک شاره به در ده کری، وه له خیزان و دۆست و براده رانی جیا ده کرتیموه.

* نهمه له بهر چاوی خۆی دابنێ دهیانموی فریوی بدن به مالزو وه زیفمو پۆستو پلمو پایه، وه لهوانهیه بیانموی فریوی بدن به هۆی ئافرهت و جنسهوه، وه نهمو فریودانهش زۆرجار پۆشاکێ زهواجی دهخریته بهر.

* له کۆتاییدا نهمو حیسابه بۆ خۆی بکات که شههید دهکری له پیتناوی خواي پهمروهدگارد، وه له پیتناوی بانگهوازی کردن بۆ دینی خوا.

نهگهر بانگخواز نهمانه ههموو له بهر چاوی خۆی دانا، نهمو کاته تووش بوونی به ههر یه کێک لهو تاقیکردنهوانه ههر وه ناییته هۆی وازهێنان و سارد بوونهوه و رهش بینی و داروخان، چونکه ههر بۆخۆی سروشتی بانگخوازانێ راستگۆو زانایانی موخلیص وایه تووشی جۆرهما نهزیهت و ئازار دهبن، نهموندهیان بهسه سههرۆک و سهرقافلهی بانگخوازان (موحهمد صلی الله علیه وسلم) یان له بهرچاو بێ چی به سههراتوه له پیتناو گهیاندنی پهيامهکهی خوا، پیتغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ههموو سهرده میتکو له ههموو شوێنێکدا چاوساغیکی عه مهلییه بۆ بانگخوازان، له ئارامگرتن و خۆپاگهیی و تهحه ممول کردنی ئیش و ئازار.

هاوبه شدانه رانی مهککه ههموو رینگهیهکی نهزیهت و ئازاریان له گهڵ پیتغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم تاقی کردهوه، بۆ نهموی بینه بهر بهست له بهردهم بانگهوازه کهی، به لām نهمو تهسلیم ته بوو ملی بۆ نه دان.

رینگای فریودان به مالزو سهروهت و سامان و پلمو پایه یان له گهڵی تاقی کردهوه، به لām تهسلیم نه بوو ملی بۆ نه دان.

رینگای فشار خستنه سهر له رینگه ی ژایانی خێزانی و کاریگهری عه شیره تگه راییان له گهڵیدا تاقی کردهوه، به لām دیسان ملکه چ نه بوو بۆیان.

وه وستیان له ږنگه قهدهغه کردنی ههمو سهرچاوهیه کی دابین کردنی بډیوی بۆ خوی و نموانه له گه لیدا بوون فشاری بڅنه سهر به لām هم دیسان ملکه چ نه بوو بزیان.

له کۆتاییدا بریاریاندا تیرۆری بکمن، دیسان ملی بۆ نه دانو سارد نه بوویه له گه یاندنی په یامی خوا.

پاش نه وهش که خوی په روهردگار مۆلته تی دا کۆچ بکات کهوتنه ململانی کردنی به جوړه ها شیره و شتواز، بۆ نه وهی شوین کهوتوانی سارد بکه نه وه دیسان نه مهش نه بووه هوی نه وهی له کاری بانگخواری بگه ږتیموه دواوه، ههر به نارامی و وورهی بهرزو جیهادو تیڅو شانمونه مایه وه، بهر دواوه بوو له سهر ږنگای گه یاندی په یامه کی تا نه و کاتهی خوی بهرزو مه زن سهر کهوتنی خوی بۆ نارد، خه لکی پۆل پۆل دواي فتهی مه که هاتنه ناو نیسلام.

نه مهش به چی هاته دی؟ به و صه برو خوراگریه پۆلایینهی پیغه مبهری خوشمویست صلی الله علیه وسلم، وه به فزلی نه و قوریانی دانو جیهادو تیڅو شانمونه نه پراوهیه، با بانگخوازان گهر ده یانموی ږترو بهرزیی نه و نومه ته بگتړنه وه، عزیزه تی نیسلام بگتړنه وه، بینه هترو پشت و په ناو و ه دت بۆ مسولمانان چاو له پیشه وای بانگخوازان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بکمن، نمونه تا خوی کار به چی پیمان ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾ [الأحزاب].

واته: سویند به خوا به راستی له پیغه مبهری خوادا (صلی الله علیه وسلم)، بۆ نیوه هیه سهرمه شقی و پیشه وایه تی چاک، بۆ که سیک به هیوای خواو (پاداشتی) ږوژی دوايی بی، وه زور یادی خوا ده کات.

پیویسته بانگخوازن له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی

پیغه مبه ران و پیاوچاکان و زاناو بانگخوازن!!

پیویسته له سوننه تی خوی پهروه ردگار بگن دهر باره ی پیغه مبه ران و پیاوچاکان و بانگخوازن که له کاری بانگخوازیاندا تووشی چیان هاتوته پیش؟ جزره ها نیش و نازارو تا قی کرده وه، له بهر نه وه ی ثمان پیشه نگی گزبانکاری شو واقعیه تاله بروینه که کومه لگامیان تیدا ژیاوه، ثمان پروبه پرووی سته مکاره مله پوره کانی سهرده می خزیان بوونه تموه، وه پروبه پرووی میلله تانیک بوونه تموه په نهان و ناشکرایان پیسو نه گریس بووه، به هیچ شیوه یه ک سوزو هست و نه ستیان بؤ نیمانداران نه جولاهو سکيان نه سوتاوه، نه مهش شتیکی سرووشیه له کاتیکدا تو له نیو کومه لگایه کدا بژی که زوربه ی تووشی نه زانی و گومرایی و شوین کموتنی ناره زووه کانیان بسوین، شم تا قیکرنه وه میحنت و نیش و نازارهش خوی پهروه ردگار له چهند شوینیکدا به پرونی ناماژه ی پیکردوه:

- ده فرموی: ﴿الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ

الْكَاذِبِينَ ﴿١٠٦﴾ العنكبوت. واته: (تelif لام میم)، نایا خه لك وا ده زانن که وازیان لی ده هینری نه گهر بلین پروامان هیناوه، نیر ثمان تا قی ناکرتموه، سویند به خوا بیگومان کهسانی پیش ثمانان تا قی کرده وه (نه مانیش تا قی ده کهینه وه) نجا بیگومان خوا شو که سانه ی راستیان کرد دیاری ده کات، دروزه کانیاش دیاری ده کات، (ده ناسرین).

- ههروه‌ها خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة.

واته: نایا و اتان زانیوه که ده‌چنه به‌ههشت که‌چی هیشتا نه‌هاتۆته ریتان نهموی تووشی نهمانه بوون که له پێش ئێه‌دا تێپهرین، که (له پێی خوادا) دووچارى سه‌ختی و زه‌ره‌رو زیان بوون، وه زۆر به‌توندى ته‌کان دران، به جزیرک که پیغه‌مبه‌ری نه‌وانه‌ی پروایان هیتابوو له‌گه‌لیدا، ده‌یانگوت: سه‌رکه‌وتنی خوا که‌ی دیت؟ ناگادار بن و دلتیان به‌راستی سه‌رکه‌وتنی خوا نزیکه‌.

- ههروه‌ها له‌سه‌ر زمانی لوقمانی حه‌کیم کاتیک کۆره‌که‌ی نامۆزگاری ده‌کات ده‌فرموی: ﴿يَبْنِي أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لقمان.

واته: نه‌ی کۆره‌ شیرینه‌که‌م! نوێۆ به‌جی بیته‌، فه‌رمان به‌ چاکه‌و رێگه‌ری بکه‌ له‌ خراپه‌، هۆگرو به‌ نارام به‌ له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخۆشیه‌که‌ که‌ تووشت دێ، پێگومان نه‌وه‌ له‌و کاره‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ خوا پێوستی کردوه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم له‌ چه‌نده‌ها شوین ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوه‌:

- { عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ النَّاسِ أَشَدُّ بَلَاءً؟ قَالَ: الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ فَيُبْتَلَى الرَّجُلُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ فَإِنْ كَانَ دِينُهُ صُلْبًا اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَةٌ ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ

دینیه، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ مَا عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ { أَخْرَجَهُ ابْنُ جَبَّانُ بِرَقْم (۲۹۲۰)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم (۱۲۰) وَقَالَ: صَحِيحٌ
عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ.

واته: له سعادتی کوپی نه بی وه ققاصوه خوا لیتی پازی بی دهلی: گوتم نهی
پیغه مبهری خوا! کام (چین) له خد لکی توشی زورترین تاقیکردنوهو بهلا ده بن؟
فهرمووی: پیغه مبهران، پاشان شوینکوهتهی نهوانو شوینکوهتهی دواي نهوانیش،
پیاو به گویره دینه کی تاقی ده کرتتهوه، نه گهر دینه کی به پیتی و بهو پهری
توکمه بی گرتبوو، بهلاو تاقیکردنوهی قورستر ده بی، نه گهر هات و دینه کeshی به
توکمه بی نه گرتنبوو جیگه نه بوو، به گویره نه ونده دینه ی که همیه تی تاقی
ده کرتتهوه، بهلاو تاقیکردنوه واز له بمنده ناهیتی تا وای لیده کات به سهر زویدا
دهرواو هیچ تاوانیکی پیته نامیتی.

- ههروهه ده فهرمووی: { حُفَّتِ النَّجْمَةُ بِالْمَكَارِهِ وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ }
أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (۲۸۲۲)، وَابْنُ جَبَّانُ بِرَقْم (۷۱۶). واته: به ههشت دوره دراوه
به ناخوشیه کان، وه ناگر (دوره خ) یش دوره دراوه به نار هزووه کان.

- وه پيشمووا بوخاری له صه حیه که خزیدا هیناویه تی: کاتی مسولمانانی بی
دهسلاتی مه که نه زیته و نازاردانیان زیادی کرد له سهر دهستی هاویه شدانه رانی
قوره یش هاتنه لای پیغه مبهری خوا لهو کاته دا له ژیر سیبهری که عبه دا
داتیشتبوو، پیشان گوت: نایا داوای سهر که وتنمان بو ناکه ی، نایا بو مان
ناپاریتتهوه له خوا؟ پیغه مبهری وا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: { قَدْ كَانَ
مَنْ قَبْلَكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا فَيُجَاءُ
بِالْمِثْثَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نِصْفَيْنِ وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ

مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ فَمَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَبْلُغَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
حَتَّى يَسِيرَ الرَّكَّابُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّنُوبَ
عَلَى غَنَمِهِ وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ} أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: برقم (۶۹۴).

واته: له پیش نیتو ده که سانیك هه بوون زهویان بۆ هه لده که نراو زینده به چال ده کران،
وه به مشار له سه ریوه ده که را به دوو پارچه، وه به نووکی ناسن گوشت و
نیتسه که کانی لیک جیا ده کرایه وه، نه مانه هیچی نه ده بوونه هۆی نه وهی له دینه که ی
پاشگهزی بکه نه وه، سویند به خوا! خوا دینه که ی خۆی تمواو ده کات تاوا ی لیدیت
سواری له صه نعاوه به ره وه حه زره مووت به رینگادا ده روات جگه له خواو، له
میگه له گورگ نه بی بۆ مه ره کانی له هیج شتیکی تر ناترسی، به لام نیتو په له تانه.
پیشینیانی نیتو له هاوه لآنو شوینکه وتوانیان کاتی نه م نامۆزگاریسه قورنانیسه و
نهو رینمایانه ی پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم ده رباره ی ناماده کردنی
نیمانداران بۆ رۆژانی تاقیکردنه وه به لآو میحنه ت بیست و فیری بوون و زانیان،
نهوانیش خویان ناماده کرد بۆ سه بات و نارامی و قوریانی دان..

خاوه نه فسیکی پر له نیمان بوون که ترس داینه گری له رووداوه کانی شهوگار، وه
دلی خۆراگریشی نه له رزی له به رده م پیشهاته کانی رۆزگار، بۆیه بینیمانن پاش
نه وهی له په یامی مسولمانیتی و بهرپرسیاریتی بانگخوازی و گرنگی تیکۆشان
گه یشتن، ده رچوون بۆ مهیدانی بانگخوازی بی نه وهی گوی بدنه له مه ره کان، وه
بی نه وهی سارد بنه وه به هۆی نهو به لآو ناخۆشیانه هاته به رده میان.

هه‌ندی نمونه‌ی میژووویی^(۶):

بۆ ئەوێ بانگخواز به‌یوونی بزانی باپیرانی سه‌ربه‌رزو به‌شکۆمان له‌ هاوه‌لانی
پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چ ناره‌حه‌تی و زه‌حه‌تیه‌کیان تووش هاتوو
له‌ پێناوی گه‌یاندنی په‌یامی ئیسلامیی و بانگموازی خوا، به‌لکو جیلی تێمه‌ به‌
تایبه‌ت گه‌نجه‌کاغان ئه‌و ئارامی و سه‌به‌ری ئه‌وان به‌کینه‌ په‌یره‌وو مه‌نه‌ه‌جی ژیاغان
به‌ تایبه‌ت له‌ بواری بانگخوازی، وه‌ ڕێگه‌ی ئه‌وان به‌گه‌ینه‌ به‌ر له‌ قوربانی دان و
خۆراگری، بۆ ئەوێ هه‌ر له‌ دنیا عیززه‌ت و ڕێزو شکۆیان بۆ به‌گه‌ڕێتموه‌...

* ئەمه‌ بیلاله‌ خوا لێی ڕازی بێ: ئه‌و ئیمانداره‌ ئارامگه‌ری له‌ پێناو بانگموازی
کردندا به‌ چنده‌ها شیوه‌ نازار درا، هه‌رچه‌نده‌ زیاتر نازارو ئەشکه‌نجیه‌یان ده‌داو
به‌ردی گه‌وره‌یان له‌سه‌ر سکی داده‌نا له‌ نیوه‌پۆی زۆر گه‌رمدا له‌سه‌ر زه‌وی زیاتر
نیمانی به‌هێزتر ده‌بوو زیاتر جێگه‌ ده‌بوو له‌سه‌ر دینی خوای به‌رز، له‌ ناخه‌وه
ده‌یگوت: (أَحَدٌ، أَحَدٌ، قَرَد الصَّمَد)!!

* ئەمه‌ عه‌مه‌ماره‌ خوا لێی ڕازی بێ: دایکی ناووی سومه‌یه‌یه‌و باوکیشی یاسر
خوا لێیان ڕازی بێ، ئارامیان له‌سه‌ر شتانیك گرت نینسان ناتوانی ئارامی له‌سه‌ر
به‌گه‌ڕی، وه‌ کاتی به‌نو مه‌خزوم به‌ ئیسلام بوونی ئه‌وانیان زانی توندترین سزاو
نازاریان دان، بۆ ئەوێ دووباره‌ کافر ببنه‌وه، له‌ به‌تجا که‌ شوێنیکه‌ له‌ شاری
مه‌که‌که‌ خێزانی یاسر چه‌ند ڕۆژنیکان له‌ نێو ئه‌و نازارو ئەشکه‌نجیه‌دا به‌سه‌ر به‌رد،
پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به‌لایاندا تێپه‌ری له‌و کاته‌ی که‌ سزا ده‌دران،

(۶) ئەم غۆناوه‌مان له‌ کتێبه‌که‌مان (إلى ورثة الأنبياء) هێناوه‌.

پتغه مبهری خوا سهیری ناسانی کردو بانگی کرد: {اصْبِرُوا آلَ يَاسِرَ فَإِنَّ مَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ} أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي بِرَقْم: (۷۶۹)، قال الهيثمي: رجاله ثقات.

واته: نارام بگرن نهی خاوو خیزانی یاسر چاو پتکهوتنی نیتوه له بههشته، نهوانیش نمو بانگ کردنه پتغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم بیست دهر و نیان نارام بژوهو دلّیان سوکنایی بژ هات، کاتی نهبو جهل نهفرهتی خوی لیتبی هاته لایان، سومه یهیی خوا لیتی رازی بی شهید کرد، بووه یه کهم شهید له نیسلام، پاشان به دوی نمودا یاسریشی شهید کرد، یاسریش بووه یه کهم شهیدی پیاو له نیسلامدا، تنها عه مار مایهوه، نمو پهری نهشکه نجهو نازاریان پی گه یاند نهویش نارامیی زوری گرت تا وای لیتها تهره ی له توانای بوو نارامی گرت، له هوش خوی چوو، نازاره که بهشیوه یه که بوو ناچار بوو به شیوه یه کی رواله تی وشه یه کی کوفر بلتی بژ تهره ی وازی لیتین، به لام دلی پاکی همر بهو پهری نیسانو یه قینه وه مایهوه، خوی پهره ردگاریش دهر باره ی عه مار نمو نایه ته ی دابه زاند که دهره رموی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ النحل. واته: مه گهر که سیک زوری لی کرایت دلشی دامه زراو بیت به باوه ر.

* ئەمەش موصەبە بێ کورێ عومە پرە خوا لیتی رازی بی: گەغیتک لەنیو نازو نیعمەت و خوشیدا گهوره بوو بوو، گوئی له بهسهراتی مسولمان بوونی بگهر وهک (ابن سعد) له (طبقات) دهکیدا هیناویه تی: (موصعب یه کی بوو لهو گه نجانیه ی مه کهکه لهو پهری گهغیتی و جوانیدا بوو، دایک و باوکی زور خوشیان دهریست، دایکی سامانیکی زوری هه بوو، باشتین و به نرخرین پۆشاک ی له بهر کورده که ی دهر کرد، وه موصعب بژغوشترین کهسی نیتو مه کهکه بوو، نه علی هه زهره می له پی دهر کرد، "دیاره نمو کات نمو جۆره زور به نرخ بووه"، پتغه مبهری خوا له مالتی

نهرقه مدا بانگی کرد بۆ نهوئی مسولمان بی، موصعه بيش هاته نیر نیسلام و باوهری هیتا، هاته ده ری مسولمان بوونه کی خوی شاردده وه، له ترسی دایکی و گهله کی، پاش نهوئی ناشکرا بوو گرتیان و بهندیان کرد، ههر به بهند کراوی مایه وه هتا کۆچی حه به شه، پاشان له گه ل مسولمانان گه رایه وه).

خه بابی کوری نهرت ده لی: (نیسه له گه ل پیغه مبه ری خوادا صلی الله علیه وسلم هیه ره تمان کرد، له پیتاوی خوادا، کارمان کهوته سهر خوا، موصعه ب له پۆزی نو حوددا شه هید کرا، هیه قوماشیکی ناوامان پی نه بوو بتوانین کفی پی بکهین، قوماشیکی که م نه بی کاتی سهرمان پیی داده پۆشی پییه کانی به دیار ده کهوتن، وه کاتی پییه کاغان داده پۆشی سه ری به دیار ده کهوت، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (قوماشه که لای سه ری پیی داپۆشن و پییه کانی به شتیکی دیکه داپۆشن، پاشان به دیاریه وه گریاو فهرمووی: (تۆم ده بیی له مه که که، کهس هینه دی تۆ پۆشتمو بۆن خۆش نه بوو، که چی نیستا سهرت تۆزاوی بووه له ژیر نه م پارچه قوماشه بورده یه دا، پاشان نه و نایه ته ی به سه ری ه وه خۆتند: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (۲۳) الأحزاب.

واته: له ناو باوهر داراندا پیاوانیک هه ن راستیان کرد له و په یانه ی که دابوویان به خوا نجا هه ندیکیان نه زرو به لینی خۆی به جی هیتا، (شه هید بوو) هه ندیکیشیان چاوهر وان هیه گۆزانیکیشیان (له به لینی خۆیان) دا نه کردوه.

هیه گومان ی تیدا نییه نه و نارام گرته زۆره ی موصعه ب له پیغه مبه ری خوا وه صلی الله علیه وسلم فیری بووه وه ری گرتوه، چونکه ههر پیغه مبه ری خویان صلی الله علیه وسلم کرد بووه چاوساغو پیشه وای خۆیان.

* شونیکهوتوانی نمانیش هدر لهسەر ڕینگای نمان ڕۆیشتوون، نهم کاروانه هدر بهردهوامه، ههتا سهردهمی ئیستامان و پاشی ئیمهش هدر بهردهوام دهبی، وهکو پیشهوا نهحمدهو، ئین تهیمهوه، مونزیری کوری سهعیدو، سهعیدی کوری موسهیبو، والی کوری تاووسو، ههسن بهنناو، سهید قوتبو، شیخ مهروان همدیدو، شیخ عبدالعزیز بهدریو، سهدان و ههزارانی دیکهش، دهتوانی دهیان نمونه له صبرو خۆراگری نمو پیاوانه بهینیتمهوه، پهحمتهی خویان لیبی، خوی پهرهردگار پلمو پایمیان بهرز بکاتمهوه.

نهمهی له پیمهوه باسمان کرد به کورتیی:

نمانه خهریکی کاری بانگخوازین، لهسەر ڕینگهی هیدایهت و گۆرانکاری ڕی دهکهن، ههچ گومانی تیدا نیه دهبی تووشی زهحمتهی و مهینهت و ناخۆشی ببن، دهبی ململانی لهگهڵ خۆشی و ناخۆشیهکانی ژیان بکهن، نمو کهسه بهههلهدا چوه که وایزانی ڕینگای دهعهو فهرش کراوه به گولۆ پهیمان، بهلکو بانگخواز لهسهریهتی بزانی نهم ڕینگای بانگهوازه به بهردی گهورهو پهق فهرش کراوه، وه به درکو دالی وشکو نازارگهیهنهر داپۆشراوه، نهگهر خۆی لهسەر نارام گرتن و تهحهمول کردن پانههینی نمو له یهکهه تاقیکردنمهوا دهکهوی و بهجی دهمیینی، ناتوانی بهردهوام بی.

(أبو طیب المتنبي) گوتویهتی:

ذُرَيْبِي أَتْلُ مَا لَا يُنَالُ مِنَ الْعُلَى فَصَعْبُ الْعُلَى فِي الصَّعْبِ وَالسَّهْلُ فِي السَّهْلِ

واته: لیم گه‌پێ با بگهم بهو به‌رزیمه‌ی که پێی ناگه‌یشترێ، گه‌یشتن به‌به‌رزیه‌ی له
ناخو‌شییدا، وه گه‌یشتن به ساده‌یه‌ی و حه‌ز نه‌کردن به به‌رزیه‌ی شه‌وه هه‌ر له
ساده‌یه‌ی و ناسانی دايموه نه‌مه‌یان به ناسانی ده‌ست ده‌که‌وی.

هه‌روه‌ها خاوه‌نی شه‌م دێره‌ش زۆر پاستی گو‌تووه:

وَإِذَا كَانَتِ النَّفُوسُ كِبَاراً تَعِبَتْ فِي مُرَادِهَا الْأَجْسَامُ.

واته: نه‌گه‌ر نه‌فس به‌یه‌وی به‌رزو گه‌وره به‌ی، بۆ گه‌یشتن به‌و ناما‌نجه لاشه ماندوو
به‌ی.

گه شیبینی

گه شیبینی هیژیکى باشی دهروونى کارىگمره، خاوه نه کى زهرده خه نهو هیواوه دهروانیتته بهیانی، بۆ گه یشتن بمو مه به ستهش که داواى ده کات به گیانیکی قیادی و نازایه تییه وه ری ده کا، به هژی شو گه شیبینی وه خوئ له بی ئومیدی ده پارتی.

نه وه راسته که ولاتانی پوژناوا به تاییهت نه مریکا، نیسپرائیلیان دروست کردوه، نه وهش راسته که داگیرکمر هوکارو فاکتهری به هیژی خوئ ههیه بۆ دوور خستنه وهی مسولمانان له نیسلامو هاندانیان بۆ چوونه نیو نیلحادو لایه نه بی دینه کان، نه وهش راسته که شیوعیه تی جیهانی پلانی ههیه بۆ به نیلحاد بردنی مسولمانان و دروست کردنی گومان له دلپاندا، بۆ تیکدانی عه قیده یان، نه وهش راسته که یه هودی جیهانی پلان و شیوه و شیوازی جوړاو جوړیان ههیه بۆ له ناو بردنی هه موو دینیکی دیکه ی غهیری خویان، وه کوئترۆل کردنی جیهانی نیسلامیی، وه راستیشه که زۆریه ی وولاتان له پوژهه لات و پوژناوا به مردهوام له ههولئ به هیژ کردنی نیسپرائیل دان، وه سوورن له سه ر بوونی نیسپرائیل له بهر چند مه به ستیکی سیاسی خویان، وه له بهر چند نامانجیکی نابوری، وه چند بهرزه وه ندیه کی زاتی، وه به لئ راستیشه که پیلان و نازاوه گیپی له سه ر نیسلامو مسولمانان گه یشتو ته چله پۆیه، به لام پیویسته نه مه وا له بانگخواز نه کات تروشی بی ئومیدی و رهش بینی بی له بونیات نانی عیززه ت و سه ربهرزی، وه نابی بی ئومیدی به سه ریدا زال بی له جیه جی کردنی نامانجه کانی بۆ به دی هینانی سه رکهوتن.

بانگخوازی ږنگی خوا، زړ له پشتره بهوی خوی به سیفمتی نومیدو هیواوه
 پراژنیتوه بو سمرخستی دعوه کدی، وه نهو له هه موو کس شایسته تره وه سف
 بکړی به که سیکي گه شبنو بهرچاو پروون بو به هیژ کردنی دینی خوا، له بهرچی؟
 - له بهر نهوهی قورشان بی نومیدو پرهش بنی حرام کرده، وه سمرزه نشتی
 که سانی بی نومیدو روشینی کرده.

- وه میژوو به لگمی نهوه ددهنه دست که میلله تان پاپیریون دژی نهوهی که
 هاتوته سدریانو بی نومید نه بوونمو دهسته پاچه سمیری بکن.

- وه له بهر نهوهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موژدهی به نومه تی
 نیسلام داوه به وهی که دهنه نومه تیکی عزیزو خاوه کیان.

*** همرچی قورثانی پیروژه رهش بینو بی نومیدی حرام کرده:**
 لهو نایه تانهی که به پروونی نه مه مان بی ده لین:

- خوای په روره دگار بی نومیدو پرهش بینو کردوته تریکی کوفر وه
 دهمرموی: ﴿... وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْكَافِرُونَ﴾ ۸۷ یوسف.

واته: وه ناومیدیش مهن له میهره باننن و بهزهی خوا به راستی ناومید نابی له
 په حمو میهره باننن خوا جگه لهوانی که بی باورن.

- له نایه تیکی دیکه دا یهش و رهش بینو کردوته قهرینهی گومرایو و سرلیشیوان،
 وه دهمرموی: ﴿... وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ ۸۸
 الحجر.

واته: جا کی له میهره باننن په روره دگاری ناومید ده بی مه گمر گومرایان؟

- لمو نایه تیکی دیکه دا مرؤف ناگادار ده کاتموه له ره شبینی، وهك ده فهرموی:

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ (۳۶) الروم.

واته: وه کاتیك ره حمت و چاکه یه به خه لك بدهین پیتی دلخۆش دهن، وه نه گهر زیانیکیان تووش بی به هۆی کرده و هی خراپیا نه وه، کوت و پر بی هیوا دهن له (به زهیی خوا).

لمو دهقه قورنایانهی سهروه نه وه مان بز دهرده کموی: ره شبینی له دینی خوا چهرامو دروست نیه، چونکه ره شبینی پیاو ده کوژی، وه نازاکان ژتر ده خات، وهک بوومه لهرزه وایه بز میله تان، هیوا و ناواته کان تیک و پیتک ده شکیتی، له سه ره بانگخواز پتویسته وریا بی لمو بز چوون و قسه نه شیاهوی که ده لی: (هه موو شتیک کوتابی هات و نه ماتتوانی)، یاخود ده لی: (دهست به دهرگاکی خۆتوه بگهر، له بانگخوازی و تیکۆشاندا هیچ سوودیک نیه)، یاخود نمو قسه یه ی که باوه له نیتو خه لکی و ده لی: (خۆت و کرده و هی خۆت، خه لك چی ده کات با بزخۆی بیکات وازیان لی بینه).

قورنای ناوی لهم جوړه که سانه ناوه ناکام و به زهویوه نووساو، وهك ده فهرموی:

﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۳۸) أَشْحَتٌ عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِالْأَسِنَّةِ جِدَادٍ أَشْحَتٌ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَالْحَبْطُ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ (۳۹) الاحزاب.

واته: یتگومان خوا بهو کهسانه تان ده زانی که سارد که ره وو گه پرتنه ره وهی (مسولمانان له جیهاد)، که به براده ره کانیان ده لئین: ورن بۆ لای نئیمه (و خویان ده دزیسه وه له جیهاد) نهوانه نایه ن بۆ جهنگ و غهزا زۆر به که می نه بی، له ناستی نئیه دا (مسولمانان) چرووکن، نجا کاتی (به هۆی جهنگه وه) ترسو بیم پهیدا ده بی، ده یانبینی به جۆرتک سهیرت ده که ن (له ترسی جهنگ) چاویان به م لاو نه لادا ده سووپی، به وینه ی که سی له سه ره مه رگدا بیهۆشیی به سه ردابی، به لام کاتی ترسه که رویشته و نه ما به زمانی تیژ زمانتان لی درێژ ده که ن، (وه داوای غه نیمه تان لی ده که ن) که چی چرووک و پژدن له سه ر مال و غه نیمه ت، نا نه وانه باوهریان نه هینابوو، بۆیه خوا کرده وه یانی پوچه ل کرده وه، وه نه مه به لای (خراوه) کاریکی ناسانه.

نهو کۆمه له رهش بینی و بی نومیده کاتی نه م رووه ییتومیئو په شینه بونیات ده نین، بهر له هه موو که سیکی دیکه به لگه یه له سه ر به هیلاک چوونی خۆی، نهک به هیلاک چوونی مسولمانان، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده فهرموی: {إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ} أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم (٢٦٢٣). واته: نه گه ر پیاویک گوتی: خه لکی هه موو به هیلاک چوون، خۆی له له هه موویان زیاتر به هیلاک چوو.

نه وه ی جیگه ی سه رسوپرمانه نه وه یه کۆمه لیک لهو که سه بی هیژو لاوازانه که خویان داوه ته پال زانسته و زانیان داوای دوور بوون له خه لکی ده که ن داوای دووره په ریزی ده که ن، وه پێیان باشه له ماله که ی خۆتدا بیت و ته نها ناگاداری خۆت بی، پێیان وایه هیچ پێگایه ک نییه بۆ چاکسازی و پاکسازی کردنی کۆمه لگا، وه ناتوانری گه وره یی و پێژ بۆ نهو نۆمه ته بگه پێته وه، وه هیچ نومیئو هیوایه ک نیه،

ئېستا کاتی نهوويه که مسولمان خوئی و چند پاروو نانېك و پتويستيهك پهنا بۆ
چۆلهوانی و نهشكوت و ناو چياكان ببات بهو دینداریهی ههیهتی سهری خوئی
ههلبگرئ، تاوهكو مردن دهیگاتی!!

راسته که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفرموی: {يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ
خَيْرَ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْقَطْرِ يَضْرِبُ بِدِينِهِ
مِنْ الْفَتَنِ} أخرجه البخاري برقم: (۷۰۸۸).

واته: هیتندی نهماوه باشتین مالی مسولمان چند سهر ناژه لېك بۆ و له دوايانهوه
بهرو قه دپائی چياكان و لهو پرگاكان بچی و خوئی و دینه که ی ههلبی له بهر فیتنه
(فیتنه ی نهو پۆژگاره ی که تییدا دهژی). بهلام زانایانی شیکه رهوی فرموده
گوتویانه نه مه بۆ که سیکه بکهویتته حاله تیکه وه فیتنه که به شیویهك بۆ
مهترسی ههلبگه پانه وه (پیدده ی لی بکری^(۷)).

(۷) هه موو نهو فرمودانه ی باسی دووره په ریژی (العزلة) ده کهن، مه حوولن
له سهر نهو ی نهو که سه تووشی فیتنه بۆ له دینه که ی و مهترسی ههلبگه پانه وه
بکات، وه که سی تووش بوو به فیتنه هیچ هۆکاریکی چاکسازی پی نه مابی، وه
نه توانی هیچ گۆرانکاریهك بکا، نه م دیارده یهش له نیشانه کانی پۆژی دوایه،
چونکه قیامت کاتیک دئ که سی له سهر زهوی نه مابی بلی: (الله، الله)، به لکو
قیامت له سهر کهسانی ههلبهستی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی
لهو که سه ناوه: (لکع بن لکم) واته: بۆ نرخی کوپی بۆ نرخی، ههروهك له
فرموده دا هاتوه.

به لّام هدرچی ئیمین مادام له خاکیکدا ده ژین خه لکه که ی مسولمانو درووشه دینه کانی خوا بهرز راده گرنو جی به جی ده کهن، نه حکامه کانی ئیسلام جیبه جی ده کهن، وه مادام دهره تیک همیه بۆ یارمه تی دانی یه کتر، کهواته درووست نییه و هرپامه مسولمان خوی دووره پهریز بکات، چونکه نه وهی که پتویسته بۆ نه وهی واجبیکه پی ته وای بۆ، نه ویش ده بیته واجب، له بهر نه وه پتویسته له بهر مسولمان تیکرپایان حوکمی خوا له بهر زهوی بهرپا بکهن، وه پابه ندین به کۆمه لی مسولمان، له بهر ږنگای تیکوشان و خۆماندوو کردن بهر و پتیش برۆن بهر و پهری متمانه به خۆبورو و گه شینیه وه.

* میژوو به لگه ی زوری تیداییه له بهر راپهرینی ئۆمه تان سه ره رای تووش بوونیان به زه لیلی و بی هیژبوونیان:
نه مه کۆمه لیک به لگه ی میژوین^(۸):

أ- پاش نه وهی پتیشمو نه بو بهر خوا لیتی رازی بی جینشینیی وه رگرت، بارودۆخه که له و پهری ناخۆشی و ناله باری دابوو، دوور و وان به شیویه کی بهر چار ږۆلیان ده رکهوت، نه وهی هه لگه راپه وه هه لگه راپه وه له لادینشینه عه ره به کان، وه خه لکانیک پهیدا بوون بانگه شهی پیغه مبه راپه تییان ده کرد، وه خه لکانیکه دیکه پهیدا بوون ره تیان کرده وه زه کاتی مالی خوا بهن، جومعه له هیچ شارێک نه ما غهیری شاره کانی مه که وه مه دینه، مسولمانان وایان لیتهات وهک (عوږه ی کور ی زوبهیر) خوا لیتی رازی بی ده لی: (مسولمانان وهک و مه رپان لیتهات له شه ویکه باراناوی تاریکی زستاندا، له بهر له ده ستدانی پیغه مبه ره که یان خوا صلی الله علیه

(۸) هه موو به لگه میژویانه مان له کتیبی (الإسلام والقضية الفلسطينية)

خواستۆته وه (هی دانهر خۆیه تی)، ص ۸۳ - ۸۵.

وسلم، وه له بهر که می مار هیان و زۆری دوژمنه کانیان، ههتا هه ندیک له مسولمانان به پیشهوا نهبو به کریان گوت: (تهی جینشینی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم: دەرگا کهت پیوه ده، له ماله کهتدا بینهوه، پهروه ردگاری خۆت بهرسته ههتا مردن ده تگاتی).

به لام به پیچموانموه نهبو به کر خوا لیتی رازی بی ئی ئومیدی به سهریدا زان نه بو، رهشینی نهیتوانی گه مارۆی بدات، پرو به پروی هه موو ئه و پیشهات و نار په حهتیانه بوویه به ئیمانیککی قول، به عزمه تیکی پتهو، به گه شبینه کی مه زنهوه، نهوه که قسه یه کی فهرمووه تا دنیا مابی نهو قسه یه ی نامری له نیو نهو هه موو زه حهتی و تاریکییه وه فهرمووی: (أَيُنْقِصُ الدِّينَ وَأَنَا حَيٌّ؟) واته: دین به رهو کورتیی و له ناوچوون بره و منیش زیندووم؟

نموه تا هه ره نهبو به کره خوا لیتی رازی بی له و بارودوخه شلوقه دا کاتی عومهری کوری خهتتاب دیته لای و سه رکۆنه ی ده کات له سه ر بریاردانی شه ر دژی نهوانه ی که ر هتیان کرده وه زه کات به دن، به عومهر خوا لیتی رازی بی ده لی: (عومهر ا نهوه چیه، بیده نگبه، داوای سه رخستنت لی ده کهم، تۆش به حه جاله تی دیته لام؟ تۆیه که به زه بری بووی له جاهیلیهت و بی دهستی له ئیسلام؟ سویند به خوا تا شمخیر له دهستم بی جهادیان له گه ل ده کهن، سویند به خوا جهنگ له گه ل نهوانه دا ده کهم که جیاوازی ده کهن له نیوان نوێزو زه کات، سویند به خوا نه گه ر پیگریم لی بکن به پیدانی نهو گوریسه ی که به ملی ناژه له کانیان وه ده کهن که له سه رده می پیغه مبهری خوا دا داویانه، له سه ر نهوه جهنگیان له گه ل ده کهم).

عومەر خوا لیتی راوی بی گوتی: (نهمه شتیک نه‌بوو جگه له‌وهی وای ده‌بینم خوای په‌روه‌ردگار دلّی نه‌بو به‌کری خوا لیتی راوی بی کرده‌وه بۆ نهم جه‌نگه، زانیم که نه‌و له‌سەر حه‌قه).

هەر نه‌بو به‌کر بوو خوا لیتی راوی بی له‌و بارودۆخه دژواره‌دا سوپای نوسامه‌ی به‌پێ کرد، به‌و که‌سانه‌شی گوت که به‌ره‌هه‌تستی نه‌و کاره‌ی نه‌ویان کرد: (سویند به‌وه‌ی گیانی نه‌بو به‌کری به‌ده‌سته، نه‌گه‌ر بزایم به‌م کاره‌ دێوو درنج ده‌م‌رفینن نهم کاره هەر ده‌که‌م، وه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ر له‌ وه‌فاتی به‌پیری به‌پێ کردنی سوپاکه‌یدا، نه‌گه‌ر نهم شاره‌ که‌سی تیدا نه‌می‌تی جگه‌ له‌ خۆم به‌ نه‌یا به‌که‌وم هەر ده‌یکه‌م، گرێه‌ک ناکه‌مه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا گرێی دابی).

به‌رده‌وام نه‌بو به‌کر خوا لیتی راوی بی پلانی ده‌کیشا، تیده‌کوشا، نوینه‌رانی ده‌ناردن، شه‌وغوینی ده‌کرد له‌ پێناو به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکه‌که‌ی، تا نه‌وه‌بوو توانی به‌سەر هه‌موو نه‌و زه‌حه‌تیانه‌دا زال بی، به‌سەر هه‌موو نه‌وانه‌دا سه‌رکه‌وی که‌ پیلانیان بۆ مسوڵمانان ده‌کیشا، فیتنه‌و نا‌زاوه‌یان ده‌نایه‌وه، وه‌ سه‌رکه‌وت به‌سەر هه‌لگه‌راوه‌کان، وه‌ به‌سەر نه‌و که‌سانه‌دا که‌ بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌ی که‌ قه‌ده‌غی زه‌کاتیان ده‌کرد، وه‌ نه‌وانه‌شی که‌ نوێزیان به‌ تال کرده‌وه، وه‌ توانی شکۆ بۆ مسوڵمانان به‌گه‌رپێتته‌وه، وه‌ توانی ئومید بۆ بی ئومیدان به‌گه‌رپێتته‌وه، وه‌ ده‌ولت بۆ ئیسلام به‌رپێتته‌وه، وه‌ هه‌یه‌ت و رێز بۆ خیلانه‌ی راشیدی بپێتته‌وه.

پیاوه‌ گه‌وره‌کان و ئیمان پته‌وه‌کان ئاوايان کردوه!!

ب- پاش نه‌وه‌ی هه‌ندی له‌ مسوڵمانان و غه‌یری مسوڵمانانیش گومانیان هه‌بوو له‌وه‌ی جارێکی تر مسوڵمانان بتوانن مرگه‌وتی نه‌قصابه‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خاچ

پەرستان دهره پهنرتهوه، خاچ پەرستان نهو کاته توانیبویان زۆریه ی خاکی
مسولمانان بجهنه ژیر دهستی خویان داگیری بکهن، وه داگیر کردنی مزگهوتی
نه قضا بۆ ماوهی سهدهیهک، نه مه وای له زۆریک له رسولمانان کردبوو به
شیویهک بۆ ئومید بن بلین: هیچ ئومیدیک و هیوایهک نیه بۆ سهرکهوتنی
مسولمانان بهسر خاچ پەرستان، له بهرانبهردا خهڵکانی دیکه هه بوون بۆچوونیان
وابوو هه قهمن پۆریک دی نازاد بکری، نهوه بوو لهسر دهستنی پالەوانی خاوهن
غیرهت (صلاح الدین) له شهری (حطین) یه کلاکهره وهدا توانی مزگهوتی
خۆشهویستی نه قضا پرزگار بکات، پاش نهوه رسولمانان بوونه خاوهنی سیادهو
هیزو شکزو خاوهن کیانی خویان.

پیاوه گهوره کان و ئیمان پتهوه کان ئاویان کردووه!!

ج- هندی گومانیان وا دهرد نه گهر رسولمانان ههلسوراویک و خه م خۆریکیان
هه بوایه مه غۆزو ته تهره کان به م شیوه وه حشیگهریه نه یانده توانی خاکی و خه لکی
مسولمانان لهو پهری بۆ نهو پهری ویران و خاپوور بکهن و مالیان به تالان بیهن، تا
نهو رادهیهی ده گوتری هۆلاکو له هیسکه پهیکهری لاشه ی رسولمانان هه ره می
بهرزو چیا ی پتهوی لی دروست کرد، میژو نووس (ابن الاثیر) دهرباره ی سهختی نهو
پۆژانه ده لێ: (ماوهی چهند سالتیک مامهوه نه متوانی نهو پرووداوه گه وره یه
بنووسمهوه، له بهر گه وره یه که ی، رقم له باس کردنی بوو، پتیه کم له پتیش بوو
یه کتیکم له پاش دوو دل بووم له نووسینه وه ی نهو میژووه تاله، نهوه بۆ کێ ناسانه
بتوانی به دهسته کانی خۆی له ناو بردنی ئیسلام و رسولمانان بنووسیتتهوه، کتیه

نەوہ باس کردنی نەوہی لا ناسان بی؟ خۆزگە دایکم منی نەبوایە!! خۆزگە بەر
لەوہ بێر دمایەو لە بێر کرابام!!^(۹).

کێ دەیزانی و گومانێ دەبرد پۆژێک دێتە پیش وولاتی موسولمانان پاش نەو پۆژە
سەخت و دژوارانە لەسەر دەستی پالەوان (مقدام) (قطر) نازاد دەکری، لە جەنگی
(عین جالوت)، موسولمانان عیززەت و سەربەرزیهکی نەوتۆیان بۆ گەڕایەو نەوہ
دوای نەوہ شانازی پێتە بکەن.

پیاوہ گەورەکان و ئیمان پتەوہکان ئاویان کردووە!!

نەم سێ کارەساتە گەورەیه کە لە سێ چەرخێ جیاواز پرویانداوە، وە شۆڕشەکانی
دیکە ئۆمەتی ئیسلامی دوای لە پاش نەو سێ پرووداوە، خۆی لە خائێکدا
دەبینیتەوہ، نەویش بریتیه لە بوونی سەرکردەوہیهکی ئیماندارە، خاوەن
عەقیدەیهکی پۆچوو، خاوەن ئیمانێکی پتەو بی بەو پەیمانە خۆی گەورە دەربارە
سەرخستنی موسولمانان و بەرەو پیش بردنی ئیسلام و گێڕانەوہی هیزو دەسەلات
بۆی، سەرکردەیهک زۆر دەستی گرتیی بە پێنمایەکانی ئیسلام، وە زۆر دەستگرتیی
بە ناداب و پەوشتە جوانەکانی ئیسلام، خۆی دامالیبی لە ھەموو خۆیستیهک، وە
سەکردەیهک بێ دوور بێ لە دەمارگیری نەزانی، وە بھەنگن بە شمشیرەکە
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، نەگەر نەو جۆرە سەرکردەیه لەنیو
موسولمانان ھەبێ، نەوہ شایستە سەرخستنی خۆایی دەبن، وە شایستە
پالێشتیهک دەبن لەخواوە کە عادیەتی پێرە نەگیرایی، وە خۆی پەرورەدگار

(۹) (الکامل) لابن الاثیر، سەیری نەو ئابروچوونە بکە کە مەغۆل دژی موسولمانان
نەنجامی دا.

موعجزیهان بَو دینیتیه دی، نموتا ده فمرموی: ﴿...أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ المجادلة، وه ده فمرموی: ﴿وَأَن جُنَدًا لَهُمُ الْعَالِيُونَ﴾ (۱۷۲) الصفات، واته: دیاریشه هدر سدریازانی نیته سمرده کهن.

گهشین بوون به سدرکومتنی دینی خوا سمره تای سمرکهوتنه، هیزی مهنه مویی هدر نومه تیک گهجه کانی پال پتوه دنی بَو به ده سته تانی سدرکومتنی زیاتر، له هم موو کات و شورتیکدا، وه خوای گمورهش له گمل پارتیزکاران و نیازباکان و تیکوشهران دایه، نهوانی فرمان بهشته به سنده کان ده کهن و ریگری له شته ناپه سندو خراپه کان ده کهن، وه نهوانی سنوره کانی خوا ده پاریزن، ﴿وَرُبُّدُ أَنْ تَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾

ه القصاص. واته: وه نیته ده مانموی (به چاکمی خومان) منعت بنیین به سهر نهوانی که لاوازو ژیر ده ست کرابوون، له ولاتی (مصر) دا، وه بیانکینه پیشه و او بیانکینه میرات گران (ی که له پوری فیرعمون و شورتیکه وتوانی).

* پیغمبهری خواش صلی الله علیه وسلم موژدهی عیززهت و ریزی به نومه تی نیسلام داوه:

- پیغمبهی خوا صلی الله علیه وسلم ده فمرموی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ﴾ أَرْجَاهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۱۸۸۰۴). بهرده و ام تائیفه یه که له نومه ته کم دیارن له سهر هق، له ریوایه تیکدا هاتوه: ﴿لَنْ يَبْرَحَ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا يُقَاتِلُ عَلَيْهِ عَصَابَةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ﴾ أَرْجَاهُ مُسْلِم بِرَقْم: (۱۹۲۲)، وَأَبْنُ جَبَّان بِرَقْم: (۶۸۳۷). واته: نمو دینه بهرده و ام له سهر

پتی خوۍ دوهوستی، کومه لیک له مسولمانان شپړو کوشتاری له پشناودا ده کهن، تا پوژی قیامت.

نهم فرمایستانه به لگه یه کی یه کلاکهره ون له سر بوونی کومه لیک له نیمانداران له سر هق، تا هاتنی پوژی دواپی، وه نمو کومه لیکو تایه فیهش بهرده وام له مللانیندان له گه ل باتیل، نه گهر پوژیک له پوژان نووری همق شاررایموه، هیچ گومانن نه بی پوژیک دی پرووناک ده بیتموهو دووباره سره لده داتموه، له نیو تاریکایه کانی بی نومیدیدا پرووناکی نومیدو هیوا دهرهوشیتموه.

- همدروها له فرموده یه کی دیکه دا دفرموی: {لَا تَرَالُ طَائِفَةً مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ، وَلِعَدُوهُمْ قَاهِرِينَ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ جَابَهُمْ، وَلَا مَا أَصَابَهُمْ، مِنَ الْبَلَاءِ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ، وَهُمْ كَذِبُكَ} قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّهُمْ؟ قَالَ: (بَيْنَ الْمَقْدَسِ) { أَخْرَجَهُ الْبُخَارِي بِرَقْم (۳۶۴۱).

نهمه موزده یه که له لاین پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم که نیسلام هدره بی حوکم بکات، وه خاکی مزگه تی نه قاصا همر ده بی نازاد بکری، وه سه بهزی و شکومه ندی همر ده بی بگه پیتموه بو مسولمانان.

- نه بی قبیله ده لی: نیمه له لای عه بدوللای کوپی عه مپی کوپی عاص دابوون، پرسیار کرا کامه لهم دوو شاره زووتر فتهح ده کری: قوسته نینیه یاخود پویمی^(۱۰)؟ عه بدوللای داوای سندوقیکی کرد بوپی بینن، نووسراویکی تیدا بسو دهری هیئا، پاشان گوتی: لهو کاته ی نیمه له دهووری پیغه مبهری خوا صلی الله

(۱۰) قوسته نینیه: بیزه نته، یاخود (استنبول) ی نیستا، وه پویمییه: بریتیه له پوما پایته ختی نیستای نیستاییه.

علیه وسلم بووین نمو پرساره مان نووسیهوه کاتی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرا کامه شار بهر له هه موویان ففتح ده کری؟ فهرمووی: شاری هرقل، واته: قوسته نینیه^(۱۱).

فهقی یه کمه هاته دی له سهر دهستی سولتان (موحه مه فاتیح) ی عوسانی په همتی خوای لیجی، سالی (۱۴۵۳) ز، واته: (۸۰۰) سال پاش هه واله که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهقی دووه میش هه ده بی بیته دی به نیزی خوای بهرزو مهزن، پرسیار ده کمن نه مه که ی؟ تو بلی: به لکو نه مه زور نریک بی!!

- ههروه ها له فرمایشتیکی دیکه دا هاتروه: {تَكُونُ النُّبُوءُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءُ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعَهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوءُ} أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم (۲۷۳)، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

واته: پیغه مبهرایه تی له نیتان ده مینیتسهوه نه وهنده ی خوا حهز بکات، پاشان بهرزی ده کاتسهوه، پاشان جینشینیی (خلافهت) پهیدا ده بی له سهر پښازی پیغه مبهه، نهویش ده مینیتسهوه له نیتان نه وهنده ی خوا حهز بکات، پاشان نهویش بهرز ده بیتسهوه، پاشان پادشایه تی دی و نهویش له نیتاندا ده مینیتسهوه نه وهنده ی

نەوھى كە تا ئىستا بۈۈ لەو زىجىرە مېۋەۋەدا، پادىشاھىتى كۆتايى ھات بە كۆتايى ھاتنى دەۋلەتى عوسمانى، ئىستا كاتى حوكمى خۆسەپىنىيە، بەۋە دەزانىن كە حوكمى خۆسەپىنە دەپىنن دىنە سەر دەسلەت بى گەرانەۋە بۆ خەلك، ئىرادەى مىللەت داگىر دەكەن، حوكمى دىكتاتورى لەسەرەتادا لە توركيا لەلەين شەتاتورك سەرى ھەلدا، پاش ئەۋ لە ھەموو شوپىنەكان بە دواى ئەۋدا ھاتن، بەلام ئەۋ بەلگەنەى باسى ھەلسانەۋەى ئىسلامان بۆ دەكەن موۋدەيەكن بۆ ئىمە كە ئەۋ حوكمە ھەرگىز بەردەوام نابى، دەبى ئەۋ پۆۋە بى حوكمرانىيەك درووست بى لەسەر ئەۋ مەنھەجە بى كە پىتغەمبەرى خوا لەسەرى بۈۋە، ھاتنى ئەمەش ئىنشائەللا نەزىكە.

من زور گه شبیم بهوی که نهمه هر دیتنه دی لهسره دهستی بانگخوازن، به یارمتهی خوا، وه به هیممتهی گه نجانان، به تیکوشانی زانایان، به بهخشینی دهولهه ندان.

- همدروها له مورده يه کی دیکمی پیغه مبردا صلی الله علیه وسلم هاتوه: { لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ الْيَهُودَ فَيَقْتُلُهُمُ الْمُسْلِمُونَ حَتَّى يَخْتَبِئَ الْيَهُودِيُّ وَرَاءَ الْحَجَرِ أَوِ الشَّجَرَةِ فَيَقُولُ الْحَجَرُ أَوْ الشَّجَرُ يَا مُسْلِمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ هَذَا يَهُودِيٌّ خَلَفِي فَتَعَالَ فَاقْتُلْهُ إِلَّا الْغَرْهَدَ فَإِنَّهُ مِنْ شَجَرِ الْيَهُودِ } أخرجه البخاري برقم (۲۹۲۹).

واته: قیامت نایی تا مسولمانان له گهل یه هودییه کان شهر نه کهن، یه هودی خوی دهشاریتمهوه له پشته داریک یان بهردیک، نمو داره یاخود نمو بهرده دهلی: نمو مسولمان نمو یه هودییه له پشتم وهره بیکوژه، تنها داری غهرقهده نه بی، نمو له داری یه هوده.

پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهم فرموده یه دا هوالی نمو هان پیده دا یه هود له کاتیک له کاته کان ده گهنه نمو په پری هیژو کۆنترۆل کردن، وه نمو ان له یه ک شویندا کۆ ده بنموه، پاشان مسولمانان زال ده بن به سه ریاندا، هه مو شتیک بانگی مسولمان ده کات بهرد بی یاخود دار.

نمو هتا نیستا نمو ان له شویتیکدا کۆ کراونه تموه که خاکی فهله ستینه، به نیزنی خوا تیچوونیان له سهردهستی مسولمانانی راستگۆو کړنوش بهرو سوجه بهر ده بی، مسولمانانیک که فرماندهرن به کاری په سهندو ریگریکارن له کاری ناپه سهند، وه پاریزگارن له سنوره کانی خوا.

نمو نیعجازهی لهم فرموده دانه دایه وه کۆن بهشی یه که می ده رباره ی کۆبوونه وه ی به هود له خاکی فهله ستیندا هاتۆته دی، به نیزنی خوا بهشی دووه می فرموده کهش هدر دیته دی.

به کورتیه که ی نه وه ی پیشتر باسمان کرد:

براو خوشکی بانگخواز نه گهر په شینی و بی نومییدی له دینی خوادا حه رام بی، وه نه گهر میژوو پیمان بلی نۆمه تانی ژیر ده ستهو لاواز لهو په پری بی ده سه لاتیان راپه پینیان کردوه، وه نه گهر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم موژده مان بداتی به وه ی نۆمه تانی نیسلام سه ره پای تووش بوونی به بی هیژو پارچه پارچه بوونی به لام ده گاته وه بهو په پری شکۆو ریژو سه ره رزی.

نه گهر کاره کان بهم شتوهمين بۆچى خه لکى خوځيان به بى نوميدي و پرهش بينى
داپوشيوه؟

نه گهر کاره که بهم شتوهميه بۆچى ژماره يه کى زور له مسولمانان تووشى ترس و بى
ههلوښتى و برونه؟

پيويسته له سهر تو براو خوشكى بانگخواز نهو پښگهيه بۆ خه لک راست بکه يته وه،
وه گيانى عزمهت و زيره کى و گه شينى له نيو مسولمانان بچينى، به لکو
مسولمانان هوشيار ببته وه، بۆ بينا کردنى عيززهت و، بهرپا کردنى وه حدهت و،
هينانه دى و درووست کردنى قهواره يه ک بۆ خوځيان، نهو کاته مسولمانان دلخوش
دهبن به سهرکهوتنى خوايى، وه خواى خاوهن عيززهت يش ههر که سيک و کزمه ليکى
بيموى سهرى ده خات.

کۆتایی

له کۆتاییدا گرنگترین نهو سیفاته دەررونیانه تان بیر دینمهوه که پێویسته بۆ ههر کهسیک که کاری بانگخوازی دهکات، خۆی پێ برازینیتهوه.

* به هۆی ئیمانی پتهوی به خوا: دهتوانی خۆی به نازایهتی و پزێو ههست کردن به چاودیری خوا برازینیتهوه، وه دەررونی خۆی ناماده بکات بۆ شههید بوون و گهیشتن به بههشت.

* وه به هۆی نیاز پاکیی ئیخلاصهوه: بهرز دهیتهوه بهسهر بهرژهوهندیی و مهبهستی دیکهی غیری خوا، وه به هۆی ئیخلاصهوه کارهکانیان دهیته تهنها بۆ خوا.

* وه به هۆی جورئەت و چاو نهترسییهوه: له ههر شوێنیک بن ههقیبێژ دهبن، لهبهر خواش له لۆمهی لۆمهکاران ناترسن.

* وه بههۆی ئارام گرتنهوه: خۆیان دهگرن لهسهر بهلاو موصیبهت و پیشهاته نهخوازاراوهکان.

* وه بههۆی گهشبینی و ئومیدهوه: بۆ مهیدانی بانگخوازی و تیکۆشان دهچن به زهردهخهney ئومیدهوه، وه به دەررونیکی خاوهن عیززهتهوه، بێ شهوهی رهش بیانی بتوانی بهسهریاندا زال بێ.

مسولمانان چهنده پێویستیان به بانگخوازانیکه خۆیان رازاندیتهوه:

به نیمانیکی قوول و رۆچوو، بێ نهملاو نهولا کردن و سارد بوونهوه.

وه به جورئەت و چاونهترسییهک ههقیبێژیک بن ترسو دلهراوکی نهانسن.

لیره ده‌بینین بانگ‌خوازانی لای خوا پیشترو نیستاش له هەر قوناغیک له
قوناغه‌کانی میژوو بوونه ته کۆله‌که‌ی راپهرینی ئۆمه‌تی ئیسلامیی، وه نه‌یئنی هیزو
پیزنی نمو ئۆمه‌ته‌ن، وه بوونه ته سه‌رچاوه‌ی شانازی و ریز، وه هه‌لگری ئالای نمو
ئۆمه‌ته بووینه، وه پیش خه‌لکی که‌وتوو بۆ سه‌رکه‌وتن و گه‌رانه‌وه‌ی ریزو پله‌و
پایه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبُهِدَ لَهُمْ

أَقْتَدِهٖ... ﴿١٠﴾ الانعام، واته: نهوانه کهسانیک بوون خوا رینمونیی کردن دهی
 پهیرهوی پینگو پیتبازی نهوان بکه.
 لهسهر بانگخوازن پتویسته نهگهر بیانموی نۆمهتی نیسلام بوونیککی سهربهرزانهی
 ههبی، سهنگ و قورسای ههبی، پتزو پتزی ههبی، قهوارهیهکی بههیزی ههبی،
 دهبی زۆر بهباشی دهرك به بهریرسیاریتی بکهن، وه نهو سیفاته دهروونیانهش
 بناسنو بزنان که پتویسته پتی وه صف بکرتن، وه خوی بهرزو بالادهست دهسلاتی
 بهسهر هدر شتیکدا دهشکی که فهرمانی پتکردوه، بهلام زۆریهی خهلکی نهمه
 نازانن.

نیوہرۆک

لاپەرہ

۲	پیشہ کی وہرگیت
۴	پیشہ کی دانہر
۵	ریخوشکردن
۶	نیمان
۱۱	نیاز پاکیی
۲۰	جورثت
۲۹	نارام گرتن
۴۱	گہشبینی
۵۸	کۆتایی